બનામે ખુદા

મુકમ્મીલ ડ્રામા

દાગે હસરત.

જાંનીસાર ઉર્ફે શીરીં ફરહાદ.

મુસન્નીફ
મુન્સી હકીમ
નિજામ સાહબ

મરત્તબ,
એમ એસ મુન્સી.
નવસારી

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર
શા. ચુનીલાલ મગનલાલ બૂકસેલર.
ઠેકાણુ—લીમડાચોક—સુરત.

આવૃત્તી બીજી   પ્રત ૨૦૦૦

સને ૧૯૧૬   કિંમત રૂ. ૦-૬-૦   સવત ૧૯૭૨

“જૈન વિજય” પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ સુરત.

બનામે ખુદા.

મુકમ્મીલ ડ્રામા

જાંનિસાર.

"શીરીં ફરહાદ" ઉર્ફે "દાગે હસરત"

મુસન્ની ફ઼ા. મુન્સી. હકીગ. નિઝામ. સાહબ.

મરત્તબા, એમ. એસ. મુન્સી. નવસારી.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

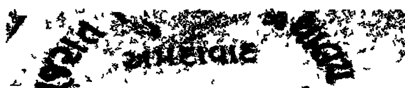
શા. ચુનીલાલ મગનલાલ બૂકસેલર.

પ્રસિદ્ધ કરવાનું ઠેકાણું—લીમડા ચોક—સુરત.

આવૃત્તી બીજી, પ્રત ૨૦૦૦

સુરત ખપાટીયા ચકલા, તાસવાળાની પોળ, લક્ષ્મીનારાયણની વાડીમાં આવેલા ધી "જૈન વિજય" પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં મૂલચંદ કસનદાસ કાપડીઆએ છાપી.

સને ૧૯૧૬ કિંમત રૂ. ૦-૬-૦ સવંત ૧૯૭૨

—નામે ખુદા—

॥ તખ્તએ નાટક. ॥

મેલ.

કયખુશરૂ... ... . શાહેચીન
શાહપુર... ... ...વજીરે કયખુસરુ.
સોદાગર... ... ...ઇરાને તાજિર.
ફરહાદ............ .. ..કોહકન આશિક શીરીં
કાફુર.......... . કયખુસરૂ કે દરબારકા હબશી.

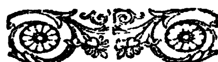
ફીમેલ

મહીનબાનુ............શીરીંકી ફુફી.
શીરીં... . ... ઇરાકી શાહજાદી.
કોયલ ....શીરીંકી કનીજ
શામા .... કુટની,

ઇનકે અલાવા, શગિશગારા, દરબારી, શામી, મારવાડી, ...રા, ચમેલી, અલાયાર, જનાના સિપેહ સાદાર, નૌકર, સહેલીયા, સિપાહી વગયરહ વગયારહ

ઇન્તીલાએ આમ.

યેહે કિતાબ મુતાબિક સન ૧૮૬૭ કે ૨૫ વેં એકટકે દાખિલે રજીસ્ટર હોકર ઇસકે તમામ હુકુક શા. ચુનીલાલ મગનલાલ બુકસેલરકે લીએ મહફુજ હય, કોઇ સાહબ બિલા ઇજાજત છાપનેકા યા છપાનેકા ઇરાદા ન ફરમાવે નહક અપની ઉમ્મીદપર નાહક નુકસાન ન ઉઠાએ.

બનામે ખુદા.

જાંનિસાર.

દાગે હસરત

નાટક તીન બાબકા.

બાબ પહેલા   પરદા પહેલા.

દરબારે આમ.

(બાદશાહે ખુશકા મ. એ દરબારીયોં કે બયડે દિખાઇ દેના.)

સબ— ગાના.

જગમે હમેશા હમેશા રહે જીશાન.
તિહારી તિહારી તિહારી રહે આનબાન
બરતર બાલા સબસે આલા હય સુલતાન
શહેનશાહ વાલા. તોરી હય શાન
નગર નગર ડગર ડગર તેરા ફરમાન
સરકાર તુ સરદાર તુ મુખતાર તુ
જરદાર તુ મંય કુરબાન—

(આના ચોબદારકા)

ચોબદાર— અશઆર.

હય અર્જ અબ યેહે ખિદમતે આલમ પનાહમે.
તાજિર કહીંકા આયા હય દરબારે શાહમે.

ખુશરૂ—ઉસે જલ્દ દરબાર મેં લા બુલા.
સુનુ તો મંય હય મુદ્દા. આ ઉસ્કા કયા.

૨ મિશાગરાં— ગાના.

કઠાઇ તની દેખો હમરી ઓર,
તુમ્હે સોતનીયા બહેકાએ
તુમ્હે બયરનીયાં બરમાએ
હમસે કૌન ઘુમન્ડપર ગાવત રાગકો ગગ.
ચાર દિનકી ચાદની હય ફિર અનધીયારા પાગ.
પ્રીતમ તુમ્હરે સૌચમે રે રૂકત નહિયો ના મસ.
જયસે ખાલ લુહારકી આહત જાવત સાંસ.
(આના તાજિરકા)

તાજિર— અબીયાત.

હુકમ માને જહામે તેરા તમામ,
કોરનિશ અર્જ કર રહા હય ગુલામ

ખુશરૂ— કરો અપના અેહવાલ મુઝસે બયાં
ઇધર કયુ કર આએ કિધર હય મકાં
બસર જીન્દગી કયસી કરતે હો તુમ
હય કયા શુગ્લ દિલ જિસ્પે ધરતે હો તુમ
ફકત સયર કરનેકો આએહા યા
કે કુછ કામ હય ઐારભી દરમિયં

તાજિર—હય અર્જ યેહે ગુલામકી અય શાહ દાદગર.
તાજિર હુ કૌમકા મેરા ઇરાનમે હય ઘર,
સૌદાગરીકે વાસ્તે આયા હું મંય યહાં.
દો ચાર રોજ બાઅદ મેરા હોગા ફિર સફર.
થા મુદ્દઆકે એક નજર દેખું શાહકો.
બર આઇ યેહે મુરાદ મેરી શાહ દાદગર.
અબદુલ અજીજ નામ હય અયશાહ ખુશખિસાલ.
સૌદાગરી હય કામ મેરા શામ ઐાર સહર.

ખુશરૂ — ગાના.

ભલા મુઝસે ઇરાંકા કર કુચ્છ બયાં.
લોગોંસે મંયને અયસા સુના હય.
કોઇ હસીં હય વહાં—
ઉસકા નશા કુછ મુઝકો બતા તુ.
તાકોતે ખુશ મેરી જાં.

તાજિર— અશઆર.

સુનિયે શહેઆલી ગુઝર. કરતા હું મય જો કુછ બયાં
ઇરાનમેં જો હય હસીં ઉસકા બતલાતા હું નશાં
શહજાદી એ ઇરા હય વોહ, આલમકી ગોયા જાં હય વોહ.
રશ્કે મહેતાબાં હય વોહ સારે જહાંકી હય વોહ જાં.
નાજુક અદા ગુલફામ હય શીરીન ઉસકા નામ હય.
યકતા વોહ ગુલઅન્દામ હય ઔર સરવેર મુલ્કે જહાં
ખુરશીદ-ઉસસે મુન ફઇલ હય માહભી જીસસે ખજીલ
કુરબાં હય ઉસપે સબકા દિલ, ઉસપર ફિદા આલમકી જાં.

ખુશરૂ— ગાના.

ક્યા દિનકો મેરે અય મેરે ગફફાર હો ગયા,
બયઠે બિઠાએ ઇશ્કકા આજાર હો ગયા.
તાજિર કહાસે આયા મેરી બઝમ ગાહમે
જીસકે બયાંસે જીનેસે બેઝાર હો ગયા.
ક્યુ ઉસ્સે મયને શીરીંકા અફસોસ પુછા નામ
ક્યુ દામે ઇશ્કમે મય ગિરફતાર હો ગયા.
શાહપુર અબ ખુદાકે લીએ ફિક્ર કર કોઇ.
આજારે ઇશ્કમેહુ મંય લાચાર હો ગયા

શાહપુર— અબીઆત.

ન ઘબરાઇયે અય શહે ખુશસિયર,
મંય ખુદ લેકે જાતાહું નામા ઉધર.
શગીહે શહન શાહે મુલ્કે જહાં.
દિખાઉંગા શીરીંકો જાકર વહાં.
બહર હાલ ઇરાન જાતાહું મંય.
અભી જાકે શીરીંકો લાતા હું મય,

સબ— ગાના.

કાહેકો રહો મગમુમ અબ શાહેજીશાન.
ઇનકી ધુમ ધુમ હય આજ બઝે આલમમેં.
કય નામ હય આજ યહી કરેગે કોઇ.
તદબીર પ્યારે સુલતાન પ્યારે સુલતાન.
શામો રૂમ ધુમ મચી હય ઇનસે કહોના.
સુનાવો ફરમાન ભિજવાઓ ઇન્હે ઇરાન.

શાહપુર—બેશક બેશક જાકર ઇરા લાઉ શીરીંકો,
શબીહે સુલતાન લે જાઉં ઇરા
રહે ફરહત ઝુમ શામો રૂમ.

સબ— ધુમ મચી હય ઇનસે કહો ના.
સુનાવો ફરમાન ભિજવાઓ ઇનકો ઇરાન

બાબ પહેલા પરદા દુસરા.

રાસ્તા.

(શાહપુરકા ગાતે હુવે આના,)

શાહપુર— ગાના.

જોઉ મય જલ્દ યહાસે ઇરાં
શબીહે શાકે જમન જાકે શીરી દિખાઉ.
સભી રન્જો મુહન અપને સુલતાનકા ભુલાઉ.
કર મયઅયસે જતન વહાસે શીરીંકો લેઆઉ

(આના કાફુરકા)

કાફુર— અશઆર.

હમ પરભી કરો કુછ લુત્ફો કરમ સબકી તો મુરાદ દિલાતે હો.
દેખો તો જરા મેરા રન્જો અલમ કહાં છોડકે મુઝકો જાતેહો.
તસવીર મેરીભી લે જાવો ગમજે ન બહોત અબ દિખલાતો.
કિસી નાજ પરીકો દિખલાવો, ક્યું જીકો મેરે તરસાતે હો.

શાહપુર—ક્યા આજરા દિમાગમેં કુછ તેરે અબ ખલલ.
તસવીર ક્યા હય તુહી ન ખુદ મેરે સાથ ચલ.

* કું.— ગાના.

અબ ઘડી અયશકી આઇરે અરે હાં હાં હાં.
યારી કરૂં દિલદારી કરૂં જોરૂ પ્યારી કરૂ,
બસ રહું મગન બસ રહુ મગન—
બીબીકો ઘરમે લાઉ. પ્યારી દુલહન બનાઉં
બગાંને લેકે સાથ ફિરાઉ, બસ રહુ મગન બસ રહુ મગન.

નજમ.

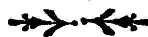
કરૂં શુક્ર કયા તેરા રબ્બુલ ઉલા
બરાયા મેરે દિલકા હર મુદ્દઆ
બસ અબ કયા હય સાથ ઇનકે મય જાઉંગા
વહા જાકે શાદીકી દહેરા ઉગા.
અજબ કયા હય દેખે જો ચહેરા મેરા
હો સો જાનસે શીરી મુઝપર ફિદા
અજબ ચીજ હય હુસ્નભી યહી દહેરમે
બઢતા હય ઇજજત યહી દહેરમેં
મેય કુરબાન હું તેરે રબ્બુલ ઉલા.
મુઝે હુસ્ન ઇસ દરજે તુને દીયા,
મગર શીરીં મુઝપર જો હોગી નિસાર.
તો રહે જાએગે બસ શહે નામદાર
ભલા ખયર સમઝો વહા ગય ગયા
મેરા બ્યાહ શીરીંસેભી હો ગયા.
મુઝે વસ્લભી ઉસ્કા હાંસિલ હુઆ
ઇનાતયસે લડકાભી હકને દીયા.
દીયા હકને લડકા જો માહે તમામ.
લગા પરવરીશ કરને ઉસકી મુદામ.
મુકરર કી એક દાઇભી લાક લામ.
પીલાને લગી દુધ વોહ સુબ્હો શામ.
બડા ફઝલે હકસે હુવો વોહ પિસર.
સિખાને લગા કુછ મય ઊસ્કો હુનર
મગર હય વોહ નાયતાન લડકા બડા.
નહીં માનતા કુછ વોહ કહેના મેરા.

શરારતસે ઉસ્કી મય બે.જાર હું
બસ અબ ઉસકી આદતોસે લાચારહું.
હમેશાં વોહ ફિરતા હય લડકોં કે સાથ.
કભી આહ સુનતા નહી મેરી બાત.
બુરી સોહબતો મેં જો પડ જાયગા.
તો અફસોસ લડકા બિગડ જાયગા
મુનાસિબ હય લુ કામ હિકમતસે મય.
હું અબ તગ ઇસ્કી શરારતમે મય
દિખાઉંગા જબ તક ન કુછ રો અબો દાબ
કભી વોહ ન માનેગા .ખાના .ખરાબ.
જો લડકા ન કહેના સુને બાપકા.
પિદરકો મુનાસિબ હય દેના સ.જા
બસ ઇસ બાતકો મયભી અબ આ.જમાઉં.
અબ આગે જોશયતા તો આગ જમાઉં.

શાહપુર—પહોચાબી નહી અભી તુ ઇરાન.
લેકિન હય અભીસે તુઝકો ખફ કાન.
પાગલ તો નહુ હુવા હય કાફુર.
કયા તુઝકો યે હો ગયા હય કાફુર.
અબ દેર બહોત લગા ન ઇસજા.
કયુ કરતા હય હરજ રાગે કા.

કાફુર— યે આપને કયા મુઝે સુનાયા,
ગારત કીયા ઘર બના બનાયા.

(જાના દોનોકા)

બાબ પહેલા   પરદા તીસરા

મ.હેલે શીરીં

(શીરીકા બયઠે દિખાઇ દેના સહેલીઓંકા ગાના.)

ગાના.

સહેલીયાં—શીરીં પીયારી જગમે હમેશા સુખી રહે ગુલ.જારરે

શીરીં— બાગે જહામે અયશ મનાવો આઇ ફરલે બહારરે
અયશો .ખુશીમેં સબદિન ગુ.જરે દુર હો સબ આ.જારરે

સહેલીયાં— ગાના.

અય ગુ ચએ રશ્કે ચમન શીરીં સખુન શીરીં દહન.
એક તાજિર આયા લેકે યહા અપબાબ બેશુમાર હય.
ચીજેં જહામે સબ હંય નિરાલી
હમકી ખીદમત ગારરે (૨)

કોયલ— લગુર ભય, સાસ્રુર હય, બે નર હય, મ.રૂબર હય
મુઝબર નજર વોહ ડાલે હય બીબી કલ મુઆ ચમાર

શીરીં— બાગસે તુ ફોરન અબ જા
જલ્દી અપને સાથ લેઆ (૨)
દેખુ તો મય ચીજે હય કયા કયા
- દિલ હય બેકરાર નિહાયત હય ઇન્તેજાર.

(આના શાહપુરકા)

ગાના.

શીરીં— તુમ ચીજેં કયા કયા લાએ
લાએ કહાંસે આયે હો—
સૌદા હમકો અપના દિખા દો.
દેખે તો કયા લાએ૮ —

શાહપુર— અબીયાત.

સુનિયે હુજુર મુ બમુ, કહેતા હું જો હુ બહુ.
ફિરકે હુ આયા ચારસુ, રખતા હુ માલ રૂબરૂ.
ચીનકા યહે રૂમાલ હય, ઔર યહે હબશકી ઢાલ હય.
રૂમકા સબ યહે માલ હય રખ્ખા જો મયને રૂબરૂ.
શામકા યહે પ્યાલા હય ઔર યહે અદનકા માલા હય.
રંગમેં કયા નિરાલા હય દેખિએ ઇસ્કો ... ...

શીરીં— હાથ મેં કયા નિહાં હય યહે
શાહપુર—હાથ તો ખુશ બયાં હય યહે,
શીરીં— દેખુ તો કયા મીયા હય યહે.
શાહપુર—દેખ લો .ખુદ ન માહરૂ.
શીરીં— તુજકો ખુદાકી હય કસમ.
શાહપુર—દે ન .કસમ તો અય સનમ
શીરીં— દેખેગે હમ.જુરૂર હમ.

શાહપુર—કુછ ન સુનેંગે ગુફ્તગુ.
શીરીં— હાં જરા યહાંસે તુમ હટો.
શાહપુર—ઇસમે ન બ,હસ કુછ કરો.
શીરીં— અબતો મુઝે દિખાહી દો
શાહપુર—યહે તો કહો ન માહરૂ,
શીરીં— દેખ ન મુઝસે અબ છુપા,
શાહપુર—ઇસમે રખા હય કયા ભલા.
શીરી— દેર ન કર તુ અબ ,જરા
શાહપુર—યહે નહીં હોનેકા અબ કભુ.
શીરી— દેખેગે દરકો હમ ,જરૂર
શાહપુર—યહે તો નહોગા અય હુજુર.
શીરી— બસ ન કર અબ બહોત ગુરૂર,
શાહપુર— ,ફહર કીયા અય તુ દ ,ખુ.

(તસવીર ખુશરૂકા લે કર દેખાના)

ગાના.

છબી કયસી યહે ગુઇયા મોહનીયાં, હય છબ કયસી.
ભરમાએ લલચાએ છબી પ્યારી તિહારી ન્યારીસે હારી.
ગત દિન ઢુઢતે ફિરતે હય ફલક પર મહો મહેર,
લેકિન અબ તક તો નહીં પાયા કહીં શાની તેર
ખુદહી ખિચ જાય દિલ ઉસ્કા તેરી સુરતકી તરફ.
ખીચના ચાહે જો નકશા કભી માની તેરા.

બાબ દુસરા પરદા ચોથા

મકાને કોયલ

(કોયલકા ,ખુદકી તા,અરીફ કરતે હુવે આના)

નજમ

નામ મેરા અગર યે કોયલ હય,
પર જહાંકા ફરે ફતા દિલ હય,
કોઇ જો બનયે ડાલતા હક નિગાહ,
કોઇ કરતા હય મુઝકો દેખકે આહ,

કોઇ દિલકો નિસાર કરતા હય,
કોઇ બસ ઠંડી, સાંસ ભરતા હય
કોઇ રફતારકા હય દીવાના
શમ્અ રૂખ પર હય કોઇ પરવાના,
કોઇ કહેતા હય આપ જાની આત્ર
કુછ કરો હમપે મહેરબાની આપ
ગોકે રંગત યહે મેરી કાલી હય
પર અદા તો હર એક નિરલી હય,
આંખકા કુછ જીસે ઇશારા બતાઉં,
ઉસકે દીલકો તો છીનહી લે જાઉં.
પ્યારસે જીસકો દેખું એક નજર.
કરે મુઝપર નિસાર જાનો જીગર.
જીસકો તિરછી નજરસે દેખું મય
ઉસકો! તો બસ હલાલ કર દું મય.
માલ ઔર ઝરકી કયા હકીકત હય.

(આના કાફુરકા.)

કાફુર—અરે તુ ખુદ માલ હય
કોયલ— મેરા જોબન અગર સલામત હય
સેકડોં મુઝપે મરતે હય દિન રાત
કાફુર— હાંસચ હય દો ચાર જના જે પર રખે હુવે થે
કોયલ— અપની અપની લગા રહે હય ઘાત.
કાફુર— યાર લોગભી ઇસી ફિક્રમેં ડટે હય
કોયલ— બીમીયોકી મુઝપે જાન હય જાતી.
કાફુર— હામચ હય આજ છાપેમે
કોયલ—પર મંય કુછ ધ્યાનમેં નહીં લાતી
કાફુર— અશી કોકી હય હરતરફસે પુકાર
કોયલ—રાહ ચલનાભી હોગયા દુશવાર
કાફુર— મેરા તો હુસ્ન અયસા હો મશહુર
કોયલ—ઔર ઘુરે મુઝે મુવા કાફુર.
કાફુર— નાજ ઉસ કલ મુવેકો પ્યાર કરૂં.
કોયલ—એડી ચોટીપે મંય નિસાર કરૂં.

કાકુર— વોહ કહાં ઔર કહાં હમારા સાથ.
કોયલ— રોજ રોશન મંય હું વોહ કાલી રાત.
મુઝપે શયદા મુવા ગુલામ હુવા.
કાકુર— મયડ કીકોબી લો જુકામ હુવા.
કોયલ— કિસર કદર હય ખયાલે ખામ હુવા.
„ હબશી હોયર મુવા કરે મુઝે પ્યાર.
મેરે લેવેકે ઘેર પરસે નિસાર.

ગાના.

લહેંગા બુટેદારરે મોરા છપ્પન ટકેકા.
અંગયા મે મોરે લાલ જડે હય, જોબનાકે બલહારરે.
નયના મોરે છેલ છબીલે મદસે હય મતવારરે.
લીજીએ આ ગયા મસાનસે ભુત.

કાકુર ગાના

તારે નખરેપર મય બલહારરે તોરા લાખ ટકેકા નખરા
તુહી રંગીલી મય હુ રંગીલા દોનોકો બલહારરે.
આ મેરી પ્યારી લગજા ગલેસે જોબનકે દિન ચારરે.

કોયલ—અરે ઓ ઉદાત સુલે.
કાકુર—અરે વાહરે વિલાયતી ધમ્ગાન.
કોયલ— અબીયાત
અપની અવકાતસે કીયા કર બાત.
બુલ બુલ ઔર કવ્વવેકા હુવા હય સાથ.
લો મુવા મુઝપે જાન દેતા હય.
વહી પાગલ પનેકી લેતા હય.
ઉઈ અલરાહ તેરી યહે અવકાત
સામને મેરે બઢકે બોલે બાત.
ખયર તો હે તુઝે હુવા કયા હય
મુઝકો કયા અયસી પયસી સમઝા હય.
સેકડો મુઝપે મરતે હય દિન રાત.
કાકુર—ઔરત કયા હય પ્લેગકી નાની હય.
કોયલ— મય તો કરતી નહીં કિસીસે બાત.
કાકુર— રહેબી હય ઉસકી કુન્તો કે ખેલ.
સર છછુંદરકા ઔર ચંબેલીકા તેલ.

કયા જહાંકા બદલ ગયા હય રિવાજ.
દેખિએગા વ્હે શકલે ઔર વ્હે મિ.જા.જ.
કોયલ— કયું બુરા હય વ્હે મેરા ચેહરા કયા.
કાકુર— જીસકો શરમીન્દા દેખ કર હોતરા.
કોયલ—મેરી આંખોં મેં તો નહીં કાલક.
કાકુર— આંખે જયસે મરે હુવે મયંડક.
કોયલ— અભી દેખે નહી મેરે ગેસુ.
કાકુર—જયસે ફુટી હુઇ કોઇ ઝાડુ
નાક જયસે જહાજકા મસ્તુલ.
કોયલ—બન્દકર અબ જબાન ના માકુલ.
કાકુર—અરે ચલ ચલ બહોત ન બાતે બના
મુઝકો તું અપને દિલમેં સમઝી હય કયાં
શાનસે અપની ચુકતા હી નહીં
અયરી વચમીપે થુકતા હી નહીં
રાજા ઈદરકે ઘરકી એક પરી.
મુઝકો દુલ્હા બનાએ લેતીથી.
સેંકડો મુઝપે જાન ખોતી હંય
તેરે જયસી તો લાખોં રોતી હય
મીજાતે કરતી રહેતી હંય કયા કયા
દેખતા ભી નહીં ઉધર બન્દા.
કોયલ—મયતો ઇસ શિકલકા ન લુ કુત્તા.
કાકુર—ભુંકના અપના બન્દર કુતીયા.
કોયલ— ગાના.
ચલ મુવે દુર મુવે યહાંસે નિકલ જા
હોજા અગાડીસે દુરરે જો' મુવે લગુરરે.
તુ હય ગવાર કેઇ મંય હુ સુદરીયા.
શયતાન તુ મય હુરરે—જારે મુવે.
મોરી શહજાદી દેખે ડમરીયા.
જાના હય મુઝકો જુરરરે—જારે.
લે હું મય એક દિન તોરી ખબરીયા
ખોપરી કરૂં તેરી પુરરેં
કાકુર—હાં લંગુર મંય ભી બન્દરીકા નાચ નચાઉં તો સહી.

કુ.ચઢ— શ.એર.

મેરે જયસી ર્હે હુસ્ન જો પાતી
નહીં મા અલૂમ કયા ગજબ બઢાતી

ટાકુર— ગાના.

હમસે બઢકે બાત કરેગી કયા તુ અય નાગી મગરૂર
હમભી હંય એક જી.દી પુરે ભાગેગી કયા હમસે દુર.
તુ હય રંગીલી મંય હું રંગીલા દોનાંદા હય પુરા જોડ
જાનસે જાઉં તુઝે ન છોડું કામ કરૂ અબ મંય ભરપુર
ઉડતા મિસ્લે તીરકે જાઉ સાત સમુદર મંય.
તોડુ સારા કુફર ર્હે તેરા નાપકા મંયભી હુ ટાકુર

(જાના દોનોં)

બાબ પહેલા પરદા પાંચવા.

દરબારે આ.મ.

(મહીનબાનુકા તખ્તર બયઠે દિખાઇ દેના, મએ દરબારીયોંકે-
આના શાહપુરકા)

અબીયાત

શાહપુર—.અયશો ખુશી જહાનમે દાયમ હુસુલહો,
ઇસ બન્દએ હકીરકા મુજરા કુબુલ હો.

મહીનબાનુ—આવ શાહપુર ઔર આગે આવ
મુઝ.કો પય.ગામ અપને શાહકા સુનાવ,

શાહપુર—બાઅદ સુનિયેગા મુદઆ મેરા.
પહેલે .ખત દેખ લીજીએ શાહકા

મહીનબાનુ—નામએ શાહલેકે આએહો લાવ
કામિલ ઇસ .ખત કો પઢકે જલ્દ સુનાવ.

(કામિલકા ખત પ.ઢના)

કામિલ— નજમ.

અય મહે આસમાનો દૌલતોફર
અય દરે બ.હર હિલ્મો જાહો હુનર,
.જીનત અફ.જાએ તાજો ત.ખ્ત સરીર,

નુર અફરો.જ રૂએ મહેર મુનીર
આ અદ તસલીમ બન્દગીઓ નિયા.જ
તુમકો લિખતા હુ અપને દિલકા રાજ
.જીન્દગીકી બહાર આ જાએ
કુછ મ.જા સલતનત દીખા જાએ.
કુછ .જીયાદા જો દોસ્ત દોરી હો
હમમેં ઔર તુમમે રિસ્તદારી હો
નામ જબસે સુના હય શીરીંકા
ધ્યાન હરદમ લગા હય શીરીંકા.
નામે શીરીંપે શેફતા હું મય.
જાનો દિલસે ફરે ફતા હુ મય.
સલતનત દીગોકે .હ.કને મુઝે
લખ હય પર બગય શીરીંકિ.
ઇસ લીએકી હય સિર્ફ યહે તદબીર.
ન કરો નેક કામ મે તા.ખીર.
અબ જયાદા કરૂં મય કયા તરમીમ.
ધ્યાન રખીએગા ઉસ્કા વસ્તસલીમ.

અહીનબાનું—કિસ. જબાંસે હો શુક્ર તેરા ઇલાહ.
.ખુબ નિકલી નિકાહે શીરીંકી રાહ.
અચ્છા શાહપુર તુમ યહા ઠહેરો
અભી દો ચાર રો.જ ઔર રહો.
શીરીંસે ભી યહે પુછ લુગી મંય,
સોચકર ફિર જબાબ દુંગી મય.

(શાહપુરકા રૂ.ખ્સત હોના, આના શીરીં મ.એ સહેલીઓંકા)

શીરીં—કુફી જાન આબાદ અર્જ હય.

અહીનબાનું— આવ શીરીંન મેરી પ્યારી આવ.
મેરી બેટી મેરી દુલારી આવ
તુમસે મંય એક સવાલ કરતી હું.
દફ.અ રન્જો મલાલ કરતી હું.

અબીયાત.

કિસલીએ .ખફ.કમે ગયરતે અ.ખ્તર મોતી.
લોગ કયું લાતે હય દરિયાસે યહે બાહિર મોતી

શીરીં—મ.હેરે .જ.ખ્ખારસે નિકલે જો ન બાહિર મોતી
સબકી ન.જરોમે હો કંકરકી બરાબર મોતી
મહીનબાનું—તુમભી કહેની હો ના કદર નહીં ઇસકે વહાં
આબરૂ પાતા હય દરિયાસે નિકલ કર મોતી
શીરી—જીહાં
[મહીનબાનુ—કદર મોતીકી સબ ઇરતરહશે કયું કરતે હય.
અયસા કયા રખતા હય બતલાવતો જૌહર મોતી
શીરી—જીનને ગોશે હસીનાને જહા હોતા હય.
તાજે શાહીકે રીએ ખાસ હય જેવર મોતી.
મહીનબાનુ—ગર ન ચડે ગોશે .હસીનાને જહતક પહોચે
કયા હોગર બન ન શકે તાજકા જેવર મોતી
શીરી—ન બને તાજે સલાતીંકા જો જેવર મોતી
હય .જમાનેમે વોહ કંકરસે ભી બદતર મોતી
કોક ।—બીબી—જૌ હરી જબન ઉસે નજે શહનશાહ કરે.
કયા ચલા જાયગા .ખુદ તાજતક ઉડકર મોતી.
મહીનબાનું—જોં હરીકા યહી બા.જારે જહામે હંય ફૂર.જ
કે ન બેકાર પડા રહેને દે યુ હર મોતી.
તુમભી કુછ સમઝે કે શહ કોન હયઔર જૌ હરીકોન
કોન સાહય મેરી શીરીં વોહ ગુલે તર મોતી.
કોયલ—હાંહા બીબી મય સમઝી
મહીનબાનું—તુ કયા સમઝી.
કોયલ—સુનિયે—.કદાદાં ઇસકા .જમાનેમે હય શાહે તુરાં.
જૌ હરી આપ હય ઔર યહે મહે અનવર મોતી.
મહીનબાનું-પ્યારીશીરીં-જોહરી હું મય જહામેં તુમ અગર
મોતી હો,
અબ બનાઉ મંય કિસી તાજકા .જેવર મોતી.
શીરીં—આપકી લોડી મંય શાહોસે કયા કામ મુઝે.
મુઝકો તો આપકી દેવડી કે હંય કંકર મોતી
મહીનબાનું—વાહ શીરીં મુઝે કયા .ખુબ દીયા તુને જવાબ-
તેરી બાતોપે ફિદા .જર હય નિછાવર .મોતી.
શીરીં કયા કોઇ અપને નુરે ન.જરકો આંખોંસે દુર કરના
ચાહતા હય. મગર કયા કીયા જાય

અશઆર.

સદા કાનુને કુદરતસે હરકે મજબુર હય શીરીં.
જમાનેકા યહી ચાલા યહી દસ્તુર હય શીરીં
ઇલાચાઈસ્ક—વહાં ભી જાકર રહોગી રાહતસે.
ખુશરૂ પેશ આયગા ઇનાયતસે
યાદ રખના મેરી હરએક તકરીર
પહેવે બનવાના જાકે જુએ શીર.
નહેર જબતક ન હો વહા જારી.
બ્યાહકી ભી હો કુછ ન તૈયારી
રૂખસત અબ તુમકો સુબ્હ કર દુગી
અપના લશકર ભી સાથ ભેજુગી
અબ મુનાસિબ નહી કોઇ તાખીર.
કુછ કરૂ જાકે કુચકી તદબીર.
(જાના મહીનબાનુ મએ દરબારીયોકે)
સહેલી ૧—અબતો બર આઇ આરજુ દિલકી.
,, ૨—કી તો બાનુને ગુફ્તગુ દિલકી
,, ૩—બીબી ઇન્આમ કુછ મુઝે દિલવાવ.
,, ૪—દેખતી કયા હો જરકી થેલી મગાવ
,, ૫—દેખીએ ઝેપનેકી શર્ત નહીં.
,, ૬—દેખો બાનુ ન સુનતી હોવે કહીં.
,, ૭—સુનભી લેગી તો કયા બુરાઇ હય,
શીરીં—કોકિલા તેરી શાગત આઇ હય
સહેલી ૨—જાકે તુગાન કયા કરોગી ભલા.
,, ૧—મુઝકો ભી સાથ લે ચલોગી ભલા.
,, ૩—વાં ભલા કિસકે પાસ જાતી હો.
શીરીં—જઅફરાં કયુ મુઝે સતાતી હો.
સહેલી ૪—બીબી ખુશરૂ ભલા હય કિસકા નામ.
,, ૫—ખયરીયત તો હય દિલ લિયાં કયા થ.મ.
,, ૧—અબ ચલેગે ન બુતે ઓર બાલે
સબ—તાડ જાતે હંય તાડને વાલે.
સહલી ૬—કયુ કુદ્દતી હો નાહક અપના જી.
ખુશરૂ કયા તુમ તો ખુદહો રશ્કે પરી.

સબ— ગાના.

મોરી મોહનીયાં તોરે ગોરે ગોરે ગાલ.
મોરી મોહનીયાં તોરે લબે લબે બાલ.

ચોરી—મદસે હું મંય મતવારો મતવારી મોરી ચાલ.
કાટા લગા પ્રેમકા મંય હો ગઇ બેહાલ.
સબ આંખે તોરી મદ ભરી ડોરે બડે લલ
ઠુમક ઠુમક ચાલ ચલે દામરીયા જયસે બાલ.

(જાના સબકા.)

— — —

બાબ પહેલા પરદા છઠ્ઠા.

દીવાનખાના.

(ખુશરૂકા ગાતે દિખાઈ દેના.) ...

ખુશરૂ— ગાના

અભીતક દુર વોહ જાને જહાં હય.
યહે કયા અંધેર દૌરે આસમા હય.
અભીતક કયું નહીં લૌટા હય શાહપુર.
યહે કયા ઇસહાર યહે રંજે જહાં હય

(આના ચોબદારકા)

ચોબદાર— અબીયાત.

યહે હય અર્જ ફિદવીકી શાહે જહાં
કુશ્તીશારી કો શાહપુર લાયા યહા

ખુશરૂ— અજબ તુને મુઝકો સુનાઇ ખબર.
હુવે જીસસે મસરૂર કલ્બો જીગર
ઉસે જાકે કહેવરાવો ગુલઝાર મેં
કયામ ઉસ્કા હો બાગે પુરખાર મેં.
બસ અબ જલ્દ હો તુમ યહાસે રવાં.
મય ખુદ જાકે ઉસ્સે મિલુગા વહાં.

ગાના

આઇ મેરા રન્જ ગયા જી મેરા.
બાગમે જાઉ ગલેસે લગાઉં

સબ દુઃખ દિલકા દુર હુવાજી મોરા.
અય મેરે મૌલા અય મેરે દાતા,
તુને દુઃખ સાર દુર કીયાજી મોરા.

બાબ પહેલા • પરદા સાતવાં.

બા.ગે ફ઼ર.ખાર.

(શીરીંકા બાગકી તઅર્રુફ કરતે હુવે આના,)

શીરીં— અબીયાત.

હય નિહાં હર પત્ત્ખડીમે જલ્વા નૂ.ફ઼લેનુરકા,
આરિ.જે ગુલહી હય આઇના ખુદાકે નુરકા.
રફ઼તાર નસીમે સુબ્હ મસ્તાના હય,
હર ફ઼ુલ ચમનમે શકલે પયમાના હય.
શબનમ હય શરાબ ઔર સુરાહિ હય સર્પ.
ગુલજાર નહી હય સહને મીખાના હય
ગુલો પર હય શબનમકે કતરે પડે.
કે યા કુતમે હય વ્હે મોતી જડે.

ખુશરૂ—વ્હે હુસ્ન હય આહ યા કયા મતકા એક ભભુકા ભભક રહા હય
ફલકપે સુરજ ભી થર થરાકર મુહ ઉસ્કા રહયતસે તક રહા હય
શીરીં—ભલા વ્હે શાખે સુમ્બુલ કિસલીએ યુ પયચ ખાતી હય
ખુશરૂ—તુમ્હારે ગેસુઓમે શાખે સુમ્બુલ પયચ ખાતી હય
શીરીં—વ્હે કયા અધેર હય સો સન ભી લો શરમાઇ જાતી હય
ખુશરૂ—લબો કો દેખકર સો સનભી યુ શરમાઇ જાતી હય
શીરીં—ગુલે નરગિસ વ્હે કિસકો બા.ગમેં .હયરતસે તકતા હય.
ખુશરૂ—ગુલે નરગિસ તુમ્હારી આખકો .હયરતસે તકતા હય.
શીરીં—ઇલાહી .ખયર સરવે બોસ્તાંકો કયુ વ્હે સકતા હય
ખુશરૂ—તુમ્હારા કદ હય વોહ સરવે ચમનકો જીસસે સકતા હય
શીરીં—ગુલે લાલાકો કયસા દાગ વ્હે કિસ્કી નશાની હય.
ખુશરૂ—દિલે લાલપે ઇશ્કે .ખાલે .આરિ.જકી નશાની હય.
શીરીં—પડે હંય .કતરે શબનમકે ગુલે રૂખપરકે પાની હય.
ખુશરૂ—તુમ્હારે રૂ.ખકે આગે રૂએ ગુલભી પાની પાની હય.
શીરીં—વ્હે કયા ગુન્ચોંને .જર કયુ મુઠ્ઠીયોમે યુ છુપાયા હય.

ખુશરૂ—ફિદા કરનેકો તુમપર ગુન્ચા જર મુઠ્ઠીમેં લાયા હય.
શીરીં—બાનફ્શે ને ય્હે કિસકે વાસ્તે પન્જા બઢાયા હય.
ખુશરૂ—બીનફ્શેને ય્હે પન્જા દસ્ત બો સીકો બઢાયા હય
શીરી—હયા ય્હે કિસકી સદા શાયદ મુઝે ધોકા હુવા
અનારોકા ભના ય્હે કિમલીએ છાતી ભડકતી હય.
ખુશરૂ—ય્હે તુમ જોબનસે પુછો ઈકી છાતી કયુ ધડકતી હય
શીરીં—ય્હે કયા રહે કે બીજલી બાગમે કયસી ચમકતી હય.
ખુશરૂ—કહેગા અકસે દન્દા કિસતરહ બિજલી ચમકતી હય.
શીરી—નહી ધોકા નહીં બેશક કોઇ ગર્મ સુખન હય યહા
ખુશરૂ—ચમનમેં દેકર ગુલકો ય્હે બુલબુલ નઅરા જન હય યહાં
શીરીં—ખબર કયસા ગુલ કહા બુલ.
ખુશરૂ—હમ બતાવે ય્હે ગુલ હય ય્હે બુલબુલ.

મુખમ્મસ.

મ્યાનમે કરલો ખુદાકે વાસ્તે શમશીરકો.
રહમબા તો કુચ્છ સિખાદો સુરમેકી તહરીરકો
ઇસતરહ બિસમીલ નહી કરતે કીસી નખચીરકો
તીરછી નજરોસે ન દેખો આશકે દિલગીરકો
કયસે તીર અદાજહો સીખ્યા કરલો તીરકો

શીરીં— અબીયાત

પાસ મેરે તુમને દેખાતી હય તેગો તીરકો
યા યુહી કાતિલ બનઃ ડાલા કિસી દિલગીરકો
ખુશરૂ— તુમકો કયા હજત હુવો કયું તીરકો શમશીરકો.
હક સલામત રખે ઇસ શમશીરકો ઇસતીરકો.

મુખમ્મસ.

લાખો માઅશુક નજર આયે સરાપા જાદુ,
અયસે અયસેકે જીન્હે યાદ થે સદહા જાદુ.
ન ચલા પર ન ચલા મુઝપે કીસીકા જાદુ.
તેરી આખોંને ખુદા જાને કીયા કયા જાદુ.
યું તબીયત મેરી માયલ કભી અયસી તો નથી.

શીરી— અબીયાત.

કયા કહા આપને કયા સહર હય કયસા જાદુ
હમતો વલ્લાહ નહીં જાનતે અસલા જાદુ.

ખુશરૂ— તુમસા જહાન મેં ભી કોઇ ફિતનગર નહીં
કહે તે હો કત્લ કરકે મુઝે કુછ ખબર નહીં.
શીરીં— મય ફિતનગર હુ કયા અચ્છી મેરી તોકીરકી તુમને
ખુલ્લાકર અપને ઘર ઇસ્તરહસે તહકીરકી તુમને
ખુશરૂ— મુખમ્મસ.
ગુસ્સા ઇસ તરહ ન દિખલાઇએ તકસીર હુઇ.
રૂઠ કર મુઝકો ન શરમાઇએ તકસીર હુઇ.
બક્ષીએ જુર્મ ચલે આઇયે તકસીર હુઇ,
ચલો બસ આપ લીપટ જાવ મેરે સીનેસે.
સફ હોનાતો જરા સીખલો આઇનેસે,

ગાના.

મુઝસે રૂઠો ન મેરે મહેરબાન કુરબાન જાનો જી મેરા કુરબાન
અય જીશાન કોઇ દિલમે ધિયાન નહીં લાના.
પ્યારે મહેમાન બુરા ન કુછ માન મેરી જાન હય કુરબાન.
હર એક આનથા અન્જામ જાનસે હોકે હયરાન હું દીવાના
શીરી —પ્યારે સુલતાન મય હુ પશેમાન ઇસ એહ સાંનકે કુરબાન
મેરી જાન રહે ફરમાન જાગા જીસે જીશાન મયને જાના.

અશઆર.

દીલે રન્જીદા કહેતા હય ન બોલું યારસે લેકિન
જબ આખે ચાર હોતી હંય મુરવ્વત આહી જાતી હય,
ખુશરૂ—ખુશીમે ઇસકી દોનોં શુક્ર ખાલિકકા બજાં લાઓં.
કહા હય બુલબુલાને ખુશનવા અબ નાચ દિખલાઓં.

[ગતકા નાચ.]

શાહપુર— અબીયાત
મુબારિક હય મહીના વકત અચ્છા સાલ અચ્છા હય.
રહે દિન શાદીકી ખાતિર અય મુબારિક ફાલ અચ્છા હય.
શીરીં—ઠહેર જા તુ અભી શાહપુર દાના.
જબાં શાદીકી નિસ્બત મત હિલાના,
ન કર જલ્દી મેરી શાદીમેં ઇતની,
હય જુએ શીર અભી મુઝકો મંગાના.
ન જબ તક જુએ શીર આવે મહલતક,
ન ઇસ્કા જીકભી દુલબપે લાના.

ખુશરૂ—બહોત બહેતર હય અય શાહપુર આકિલ.
મુઝે હરતરહ હરખના ઇનકા હય દિલ
કહીસે ઢુંઢ કર લા કોહકનકો.
મગર હો ખુબ અપને ફનમે કામિલ.
બહોત જલ્દ ઉસસે જુએ શીર બનવા.
ખુશીહો જીસસે તા શીરીંકો હાસિલ.
કાફુર—અજી સોદાગર સાહબ એક મઆ મિલા ગયા તો દુસરા મોજુદ હય
નજમ.
આપતો ઇસ ચમન કે લાલા હય
આશીકોકે ગલેકા માલા હય.
હો કોઇ ઓર તો મુઝે દિલ વાઓ.
હાલપર મેરે ભી કરમ ફરમાઓ.
અયસી વયસી મગર ન લે આના.
આપતો ખુદ હય આકિલો દાના.
જો મય કાલા હું પર હસીનહો વોહ.
દેખો બસ અયસી નાજની નહો વોહ.
કોયલ—દુર ઓ ફયલ સફ ઓ બદ જાત.
ન કાભી ઇસ્તરફ બઢાંના હાથ.
ઇસ કલોટેસે અપના બ્યાહ રચાઉં.
ચાંદસી શકલકો ગહનમે લગાઉં,
પાસ આયા તો દેહ અય મકકાર
ખોપરી પર જડુગી સો પવજાર.
મય ભી એક અપને નામકી હુંગી.
સાત પેઢીકો પુનકે રખ દુંગી.
શીરીં—કયા હુવા કોયલ ઇસમે હરજ હય કયા.
તુ મેરી લોંડી વહે ગુલામ ઉનકા.
૨ મિશાગશ— ગાના.
મોલા રખે આબાદ જગમેં ઇશ્ક શીરીંકા તુમકો મુબારિક.
શાદ રહો તુમ દોનો હમેશા ખુશી રહો દિલશાદ.
અયશ મન ઓ ખલકમે દાયમ ગયર રહે બરબાદ.

બાબ પહેલા   પરદા આઠવાં.

મકાને કાફુર.

(કાફુરકા ખુદકી તાઅરીફ કરતે હુવે આના.)

હબશી—   ન.જન

મંય ભી કયા ખુશ નશીબ હું વલ્લાહ
કયા હી ચમકા મેરા સિતારા વાહ.
રહે ગએ બાદશાહ તો યુંહીં.
ન હુઇ ર ભી શાદી પર શીરીં.
હોગી જબ નહેર બન્કે સબ તૈયાર.
જબ કહીં પહનેગે વોહ શાદીકા હાર.
થી જો કિસમત મેં ખાના આબાદી.
મેરી કોયલ સે હો ગઇ શાદી
જયસી મુઝકો મિલી હય મહપાર
સબકો અયસી પરી મીલે મોલા,
ઔરતો સારી ઠીક હય બાતે.
પર કભી માર દેતી હય લાતેં
ખયર કયા ગમ હય દુધવાલી ગાય
ઇસ્કે હાથોકી માર કૌન ન ખાએ
જુલ્મ ઉસ્કા નહી હય મેરે સાથ.
સભી સુનતે હય અબતો જોરૂકી બાત.
જબકે જોરૂકા હો ગુલામ જહાં.
ફિર કરે શર્મ કયુ કોઇ ઇન્સા.
ઔર મુઝે વોહતો મારતી ભી નહીં
રહે ફકત નખ્રા કરતી હય વોહ હસીં.
ખુદ બખુદ ભર ભરાઇ જાતી હય.
લો મટકતી હુઇ વોહ આતી હય. (આના કોયલકા)
આવ જાની ગલેસે લગ જાવ.
શર્મ કયસી હય મુહ તો બતલાવ.
જોડ દુનિયાસે રહે નિરાલી હય.
અલ ભેરૂમેં રહે કાલી હય.

કોયલ—ક્યા કહા દુર ઓ લંડુરે .ખર.
કાલા તું ઔર તેરા સારા ઘર.
કાલા મુઝકો મુવા બનાતા હય.
દા.ગ .ખુરશીદમેં લગાતા હય.
મુઝકો કાલા કહા કરો ન કભી.
દેખો અચ્છી નહીં હંસી અયસી.

કાફુર—અરે તું ગોરી ગોરા બાપ તેરા.
બસ મ યહી કાલા આદમી હું કયા.

કોયલ—તુમકો યહાં કોન કહેતા હય કાલા.
તુમ તો હો બાગે .હુસ્નેકે લાલા.

કાફુર—મય તો કયા હુ પે કદરદાં હો તુમ.
સચતો યહે હય કે મેરી જા હો તુમ.
કોઇ તુમસે સિવા હસીન નહીં.
અયસી દુનિયામે નાજનીન નહીં.

ગાના.

તુ હરયાલી મય હરયાલા દોનોંકા હય જોડા.
ચ.દ તુ મય હાલા બીબી દોનોકા હય જોડા.
ફુલે ફુલે ગાલ તુમ્હારે જયસે રૂઇકા ગાના.
પાઉ રોટીસે અચ્છા બીબી પાઉં રોટીસે અચ્છા.

કોયલ—ઝુમર લા દો ઘુઘર લા દો પીછે લગાવો હાથ.

કાફુર—ઇસસે કહો કુછ બાલા બીબી ઇસમે કહો કુછ બાલા.
ઝુમર લા દુ ઘુઘર લા દુ અગર દીખાઓ નાચ.
નાચ દિખાઓ અ.ચ્છા બીબી નાચ દિખાવો અ.ચ્છા.

કોયલ—

ગાના

નાગન યહે મેરે ગેસુ હય અબરૂ દોનો બીચ્છુ હય.
દાંતોસે ખજીલ લુલુ હય આંખે દોનો આહુ હય.
હંય યાદ મેરે રૂખસાર અન્દા.જ નિરાલેદાર.
ગ જબ જુદુ હય—
મરતે હય સદા દોચાર દેખ રફતાર મેરી દિલદાર.

કાફુર—અજબ ઉલ્લુ હય.—

બાબ પહેલા — પરદા નવવાં

રાસ્તા.

(ફરહાદકા ગાતે હુવે આના.)

ફરહાદ— ગાના.

જફાએ ચ઼ર્ખસે બરબાદ હું મંય.
સદા આફા઼તમે નાશાદ હું મંય,
અગરચે કૌમકા મય કોહકન હું.
મગર અફ઼લાસસે બરબાદ હું મંય.
મુઝે સબ જાનતે હંય એહલે આલમ.
કેમ શહુરે જહાં ફરહાદ હું મંય.

(આના શાહપુરકા.)

શાહપુર— અબીયાત.

અબ ગયા દુર ઼ગમ તેરા સારા.
બખ્તકા આજ ચમકા સિતારા.
ચલ મેરે સાથ શાહી મ઼હલમેં.
યાદ કરતી હય શીરીં દુલારા.
નહર બન વાયગી એક વોક તુમસે.
દુર હો જાયગા ઼ગમ તુમ્હારા.

(જાના દોનોકાં.)

બાબ પહેલા — પરદા દસવાં

બા઼ગે ફ઼રખાર.

(શીરીંકા બે઼કરારી કરતે દિખાઇ દેના.)

શીરીં— અબીયાત.

બહોત હય દિલકો મેરે બે઼કરારી.
હુવા ચશ્મા ન અબતક હાય જારી.
ન જારી જબ તલક હો જાયગી નહર.
ન કમ હોગી મેરી બી આહો ઼જારી.
ન લાયા કોહકન શાહપુર અબતક.
હુઇ ક્યું દેર ઉસકો રબ્બે બારી.

સહેલી ૧—ન કુછ રન્જ આપ સરકાર ફરમાએ,
વોક આએં જબ તલક હમ નાચ દિખલાએ.

સહેલીયાં— ગાના.

મોહનીયાં જાદુ કરતે રહે હાં
તોરે રસીલે નયન મદવારે.
જયસે કટીયાકી ધારીયાંરે હાં.
પ્રેમકી બાન મારતે રે હાં
મોરે કરેજે બીચ પડે ધાવરે
લાગી નજરી તોરે વારીયાયે
કામોહે તુમ નહારતેરે હા,
જાવ પીયા તુમ જાવ ચયે જાવરે
કાહે કરત મોસે રારીયા.

સહેલી ૨— અબીયાત

બીબી અબરંજ દીલસે કીજીએ દુર.
આ ગયા લેકે કોહકન શાહપુર.

શીરીં—નાચ ઔાર રગ બસ કરો અબ દુર.
હુકમ દો જલ્દ આવે તો શાહપુર
(આના શાહપુરકા મએ ફરહાદ.)

શાહપુર—યેહ હય કોહકન હાજીર અયનેક ખુ.
મય લાયા ઇસે ઢુઢકર ચારસુ
કહો ઇસસે જો કામ સરકાર હય.
યેહ હર એક ફનસે ખબરદાર હય.
જહાંમેં યેહ મશહુર ઉસ્તાદ હય.
સુનાહો જો તુમને યેહ ફરહાદ હય.

શીરી— ગાના.

નહર અય ફરહાદ એક સગીં બનાના ચાહિયે.
અપની ઉસ્તાદી કે કુછ જૌહર દિખાના ચાહિયે
જીતને હો દરકાર પથ્થર લે વોહ તું ઇસકો હસેં.
દેર ઇસમેં કુછ ન અબ તુઝકો લગાના ચાહીયે,
જલ્દ કર અન્જામ અપના કામ તુ ફરહાદ અબ
ગર તુઝે ઇન્આમમેં ઇસકે ખજાના ચાહિયે.

ફરહાદ— નઝમ.

લાઉં મા બજા મંય હુકમ તેરા, આંખોંસે કરગા જારી ચસ્મા.
યાવરથે મગર નસીબ મેરે, પહોંચા જો મંય આસ્તાં પર તેરે.
બાતે કરે મુઝસે અહેતિલઅત. અલ્લાહ અલ્લાહ તેરી રહે કિસ્મત.
આગાઝમેં હો જો લુત્ફ તેરા, અન્જામ બી હો યહી ખુદાયા.
અબ જાકે બનાઉ જલ્દ ચસ્મા. હક ચાહે તો હોગા પાર બેડા.
કુછ ફિક્ર ન કિજીએ અય ગુલન્દામ, હો જાયગા જલ્દ ઉસ્કા અન્જામ.

ગાના.

રહે તો મુસ્કિલ નહીં હય કોઇ કામ કામ કામ
લાઉં નહર મેં લેકે તેરા નામ નામ નામ.
કોહકી જાનિબ જાતા હું અબ મંય.
દોનો હાથોંસે સીનેકો થામ થામ થામ.
નહેર બનાઉં.........કામ દિખાઉં,
ફોડુ પથ્થર મંય લેકે તેરા નામ. નામ. નામ.

ટેબલા

બાબ પહેલા ખતમ.

બાબ દુસરા પરદા પહલા

જુએશીર.

(શીરીંકા મએ સહેલીયોકે નહર દેખનેકે લીએ આના.)

સહેલીયાં— ગાના.

નહેર પે પ્યારી રાજદુલારી શીરીં હમારી આતી હય.
દુરહો સારી ખિઝાકી ખ્વારી ગુલકી સવારી આતી હય.
બય એકરારી નહરકી સારી રાજકુંવારી આતી હય,
દિલબર ખુસ્તર રોશન અખ્તર મહેરે અનવર આતી હય,
માહસે બહતર સબસે બરતર હુસ્ન અફસર આતી હય.
મહર મુનવ્વર રશ્કે પયકર ખલ્કકી દિલબર આતી હય.

ફરહાદ— અશઆર.

દાયમ રહે જુલપમેં મહો મહેર આસમાં
આદાબ અર્ઝ કરતા હય ફરહાદ નીમજાં.

શીરીં—ફરહાદ કામ નહરકા પુરા હુઆ તમામ.
ફરહાદ—જીહા હુ.જુર કામ મેરા હો ગયા તમામ.
સરકર ઇસે બ.ગૌર દેખેં.
હર કામકા તર્.જો નૌર દેખેં.
હય પુ.ખ્તા બની હુઇ દોરોયા.
પથ્થરકા બના હય કામ સારા.
ચ્હે બારાદરી હય અય .ખુશ અંજામ.
દેગી બયઠક ચ્હે તખ્તકા કામ.
કપડે રખના હય યહાં .જેબા,
ગુસ્લકે વ.સ્તે હય ચ્હે જા,
ઇસ બુરજમે હો જો રૌનક અ.જા.
ખુરશીદકા હો સમોકો ધોકા.
શીરીં—ચ્હે બુર્જ તો .ખુબ હય બનાયા.
સહેલી ૨—જીહાં ઉસ્તાદીકા હય જોહર દિખાયા.
,, ૩—હર દરજા હય ઇન્તે.ખાબ ઇસકા.
,, ૪—.આલમમે નહીં જવાબ ઇસકા.
,, ૫—.જીના કયમા કીયા હય .કાયમ.
,, ૬—સીઢી હાં અયસી હીથી લા.જીમ.
,, ૭—મ.જબુત હય કિસ .કદર બનાયો.
,, ૮—પથ્થર હય સિયહ સબ લગાયા.
,, ૯—હર ચી.જકો .ખુબ હય સજાયા.
,, ૧૦—જંગલમે મકાંક વ્લુત્ફ પાયા.
ફરહાદ—સરકાર કો ભી પસન્દ આયા.
શીરીં—હાંહાં ફરહાદ મુઝકો ભાયા.
સહેલી ૧—ઇન્આમ ભી ઇતના દીજીએ સરકાર.
હો જાય જહાંમે ચ્હે ભી .જરદાર
શીરીં—હાંહા ઇસને મેરા દિલ કીયા હય રા.જી.
ના.ખુશ ન કરૂંગી ઇસકો મંયભી
ફરહાદ—હાય કિસમત તો મેરી નહીં હય ,અયસી.
શીરીં—ફરહાદ ચ્હે ઠંડી સાસ કયસી.
સહેલી ૧—એ ચાર હય મુફ્લિસીસે ,નાલાં.
,, ૨—સચ હય યહી રખતી હય પરીશાં

શીરીં—હાં સચ હય નહી હમ ઇસકો અબ રંજ.
પર ફિક્ર હય ક્યા મંય દેતી હું ગંજ.
ઘબરા ન તુ અપને દિલમેં ફરહાદ.
મેહેનત તેરી જાયેગી ન બરબાદ

ફરહાદ—દિલકો મેરે હવસે ગંજો દીરમ કુછ ભી નહીં.
આપકો દેખ લીયા અબ મુઝે ગંમ કુછભી, નહીં.

સહેલી ૧—દીવાનગી ઇસકી તુમને દેખી.
,, ૨—અશારે ઢીટાઇ શાન તેરી.

શીરીં - મુંહ અપને જો કહેતા નહીં ખુશખુ ફરહાદ.
આજમાતા હય મેરા હોસલા ક્યા તુ ફરહાદ.

ફરહાદ—મુઝે દરકાર નહીં આપકી દોલત સાહબ.
આજમાતા હું ફક્ત અપની મય કિસમત સાહબ.

સહેલી ૧—મુદ્દઆ ઇસકા બહેન આપને સમઝા કયા હય.
,, ૨—મંય ભી હયરાન હું દિલમે કે યેહ કહેતા કયા હય

શીરીં—લે યેહ દીનાર જરો ગજ તુ રોતા ક્યા હય.
ઔર કુછ ચાહે તો કહે તેરી તમન્ના કયા હય.

ફરહાદ—(ખુદસે) મુંકર જાનેકા કાતિલને નિરાલા ઢબ નિકાલા હય
મુઝીસેં પુછતા હય તુઝકો કિસને માર ડાલા હય.
અય ચર્ખં યેહ વકત હય મદદકા
અય આહ અસર તુ અપના દિખલા.
કુછ પુછો ન મુઝસે હાલ મેરા.
દફતર હય યેહ એક ગમો અંલમકા.
હાલત નહીં કાબિલે બયા હય
સુરત હીસે દેખલો અયાં હય.
હું હુકમસે આપકે મય લાચાર.
કરતા હું બયાં સુનિયે સરકાર.
લુટા મુઝે ચન્દ રહજનો ને
મારા મુઝે મિલકે દુશમનોંને.

શીરીં— નામ ઉનકે મુઝે બતાઓગે તુમ.
હુ મંય વોહ સજાકે હોશ હો ગુમ.

ફરહાદ— અબરૂને કીયા હલાલ મુઝકો
ગમ જોને કીયા નિઢાલ મુઝકો.

આરિ.જને કીયા હય તેરી .હયરાં.
હાકુલને કીયા મુઝે પરેશાં
.જુલ્ફોને મુઝે બલામેં ડાલા
ચોટીને ડસા હય બનકે કાલા.
પલકોને ચઢાઇ ફોજ મુઝપર
અબરવે ચઢ આયે લેકે લશકર
દિલ છીન લીયા હય ચીતવનોને,
બરબાદ કીયા હય રહ.જનોને,
હય .ખાલસે તેરે દા.ગ દિલમે.
ઉલફતકા જલા ચિરા.ગ દિલમે

શીરીં— બસ બન્દ કર જબાન અપની.
ગર ચાહના હય જાન અપની.
દિલમે ર્‌હે તેરે હય કશા સમાયા.
ફરએકા ભી ધ્યાન કુછ ન આયા.

ફરહાદ— જહામે દેખને કે વાસ્તે ર્‌હે માલ ઔર જર હય.
.ખુદાકે સામને સુલતાન ઔર મીસકીં બરાબર હય.

શીરીં— ગાના.

કયા બોલારે કયા બોલા તુ મુઝસે બાત. (૨)
કાહેકો તુ બોલારે મોસે પ્રીત રીતકી બતીયાં.
કભી ન કરૂ તોરે સાથ બાત. કયા.
લે જાવ ઇસે રહી દુર અભી છોડો કહી બનમે
મુરખને જય સાકે કરાયો રંગ મોરા ભગ,
વયરાહી કરાઉં તગ કર જગ ધાત. કયા.

ફરહાદ— ગાના.

દીવાના હું શયદાહુ તલબગાર હું તેરા
અય જાને જહાં તાલીબે દીલદાર હુ તેરા.
જાઉં મય કહાં અબ તેરી દેવડીસે નિકલકર
રહેનેદે મુઝે મય તો ગિરફતાર હુ તેરા
દેખા હય ફકત તુજકો મુહબ્બતકી ન.જરસે.
ગર જુર્મ હય ર્‌હે તો મય તો ગુનેહગાર હું તેરા.

શીરીં— અબીયાત.

દિમાગ ઇસકા બે તરફ હય ફિર ગયા.
ન માનેગા જીનહાર ર્‌હે એસ.જા.

યેહ મજદુર થા કોઇ સૌદાઇ હય.
તરંગ ઇસકે જીમેં યેહ કયા આઈ હય,
ભલા મારતા ટકરો ક્યા હું સજા.
ઇસે જાકે જંગલમેં તુ છોડ આ

બાબ દુસરા પરદા દુસરા

મકાને કાફુર.

(કાફુરકા મંએ કોયલ કે આના.)

કાફુર— નજમ

તુમ્હેં મેરી કસમ ઇધર આવો,
લો બતાતા હું અબ સુને જાવો.
વોહ જો ફરહાદ એકથા મજદુર,
મુફલિસીસે જો રહતા થા રન્જુર.
દેખ કર હુસ્ન શીરીંકા વોહ બગૈર,
હો ગયા આશીક ઉસકા બસકિ઼લા ફેર,
તુમ વહાં પર ન થીં યેહ ખુબ હવા,
વર્ના હોતા વોહ બસ તુમ્હીપે ફિદા,
કયું કે જબ તુમકો દેખ લેતા વોહ.
કભી શીરીકો દિલ ન દેતા વોહ.
શીરીં અયસી તો કુછ હસીન નેહીં,
ઇસ લીએ આરજુ હય અય દિલબર.
તુમ ભી નિકલા કરો ન અબ બાહિર.
સારી દોલત મેરી ન ખો જાએ.
કોઇ આશીક ન તુમપે હો જાએ.
નહીં બેસુદ બાતેં કરતા હું.
વકત નાજુક હય ઉસ્સે ડરતા હું.

કોયલ— ગાના.

જાવો પીયા યેહ કયસી હસી હય.
મુઝકો કરે જો પ્યાર મારૂ પયજોર મંય તો—
તેરી સુરત મેરે દિલમેં બસી હય.

ઓરોં પે હો ચીટકાર મારૂ પયજાર મંય તો.—
જાન તો મોરી તુમસે ફસી હય.
ગયરકો અય દિલદાર માર પયજાર મય દો.—
જુલ્ફસે તેરી જાન ફસી હય.
ઔરાસે હો બેજાર મારૂ પયજાર મય તો—

કાફુર— ગાના

અપની બીબી પર કુરબાન કોઇ કહાં અયસી પાયગા.
મેરી બીબીકી ક્યા બાત હય વોહ બડી નેક જાત.
કુરબાન રહે દિલ ક્યું જાયગા—અપની.
તેરી બાતોપે કુરબાન જાવે હરદમ મેરી જાન.
તુઝકો ન રહે દિલ બહેલાએગા—અપની.

બાબ દુસરા પરદા તીસરા

જંગલ.

(ફરહાદકા ખુદકી હાલત પર અફસોસ કરતે આના.)

ફરહાદ— ગાના.

બનાકર મુઝકો વહશી બજમસેં અપની જો ટાલા હય.
નયા અન્દાજ અય જાને જહાં તુમને નિકાલા હય.
ફિદા દિલજાન સદકે દિલ નિછાવર રૂહ હય કુરબા.
સિવા ક્યા ઔર ઇસસે ઇશ્ક તેરા લેને વાલા હય.
દિલાયા ખુબ ઇન્આમ આહ તુને મેરી મહનત કા.
જમાનેસે તેરા ઇન્સાફ અય શીરી નિરાલા હય.

સીપેહસાલાહ— અબીયાત

કિધર અકલ હય તેરી અય બેશઉર.
લીયા નામ રહે કિરકા મેરે હુજુર.
રહે ગુસ્તાખીયાં તેરી અચ્છી નહીં.
તેરી જાન ઇસમેં ન જાએ કહીં

ફરહાદ ગાના

મંય તો શીરીંકા હું દીવાના ક્યા માલ હય જાન ગંવાના.
નસીહત આપ કિસ આનકર સાહબ સુનાતે હય
બયા બાને અલમમેં કિસ્કો મરનેસે ડરાતે હય.

चुदे सच कहे तो हय .हजरत आप वासिद आ.जमाते हय
कहीं जोबा.ज अपने फोि.लसे भी बा.ज आते ,हय
कुछ बात नहीं मरजना........कया.
यहांतो तनमें खुद बाकी .हय जाने जार थोडी सी
डराता हो किसें तुम खींचकर तलवार थोडी सी,
मुझे इसवास्ते हय जीन्दगी दरकार थोडी. सी.
के दिलमें रहे गइ हय .हसरते दीदार थोडी. सी
एक खेल हय खुन बहाना......कया.

सीपेहसालाह— अबीयात

कहां हय बहादुर इंधर जल्द.आ,
कीया जुर्म इस नासजाने बुरा
मजा इसके शीरींका दिखला इसे.
हुजुरे शहनशाह लेजा इसे.

(फरहदको लेजाना).

बाब दुसरा परदा चवथां

दरबार.

(सिपेहसालाहका फरहादको पकडे हुवे लाना,)

सिपेहसालाह अबीयात.

ठिकाने नहीं .हय .हुजुर इसके .होश.
यहे शीरींकी उल्फतका रखता हय जोश.
सुना इससे शीरींका शाहाजो नाम.
पकड कर सरे बजम लाया गुलाम.

खुशरू— बतातो सही तेरा हय नाम कया ?
फरहाद— मंय मशहूर फरहाद हुं बेनवा
खुशरू— भला किस्तर.फको हय तेरा वतन
फरहाद— वतन हय मेरा दस्ते सहराका बन.
खुशरू— तेरे शहरका कौन हय .बादशाह.
फरहाद— जुनु हय वहांपर हुकुमत पनाह
खुशरू— हय कुछ औरभीं नाम उसका भला.
फरहाद— हय नाम उसका एक इस्कभी दुसरा,
खुशरू— तेरे शहर वालोंकी कया हय गि.जा,
फरहाद— वोह .गम खाते हंय अय शहे .खुशलका,
खुशरू— भला किस्तरहसे वोह आ.बाद हय.

ફરહાદ— વહાં દાદ હય કુછ ન ફરીયાદ હય,
ખુશરૂ— વહા ચઢકે આએ જો કોઇ ગનીમ
ફરહાદ— દિલ ઉસ્કાબી તેગે ગમસે દોનીમ,
ખુશરૂ— ભલા કયસે હંય ફોજકે વાં જવાં,
ફરહાદ— હય સબ મર્દ મયદાને ઉલ્ફત વહાં.
ખુશરૂ— ભલા હરબા રખતે હય કયા વોહ સિપાહ
ફરહાદ— ખદગે કુગાં ઓર પયકાને આહ.
ખુશરૂ— ભલા કરતે હય કયા વોહ કારીગિરી,
ફરહાદ— વોહ અશ્કોમેં લાતે હંય ખુંકી તરી.
ખુશરૂ— મુહબ્બતમેં તો રન્જો ગમ હય તમામ,
ફરહાદ— ઇસીમેં વોહ રહેતે હય રાજી મુદામ
ખુશરૂ— તુ કિસ વાસ્તે ઇસિ કદર હય હજી.
ફરહાદ— મેરે દિલમેં હય ઇશ્કે શીરીં મજી.
ખુશરૂ— અરે કયા તુ હય મુઝસે સચ કહે રહા.
ફરહાદ— મય જુંઠા નહીં અય શહે ખુશલકા.
ખુશરૂ— ભલા જાન કયુ મુફત દેતા હય તુ,
ફરહાદ—ઇસીમેં હય આશીકકી બસ અબરૂ,
ખુશરૂ— હય શીરીં મેરી કયા હય હુજ્જત તેરી
ફરહાદ— મેરી હય વોહ શાહા મેરી હય મેરી.
ખુશરૂ— ગાના.

દુરદુર ઓ મગરૂર આગેસે બસ હોજા દુર.
લુગા તેરી જાન જરૂર.......દુર
કરૂંગા બસ મંય ચયનાચુર હય કહી મનજુર.
વાર કરૂં ભરપુર દેખુ તેરા મગ્કો જોર.
મયભી હુ એક સુર......દુર

શાહપુર— અબીયાત.

મારેં ઇસેકે છોડદે મુખતાર આપ હય.
ઇન્સાફ હય જરૂરકે સરદાર આપ હય.
લેતે નહીં હય જાન કિસી બેગુનાહકી.
ઔર યુ તો બાદશાહ હય સરકાર આપ હય.
હાં ખું કે પદલે ખુન બહાના મુબાહહય,
કયુ બેગુનાહપે ખીચતે તલવાર આપ હય.

ખુશરૂ—નસીહત તુ વજીર ઇસદમ ન મુઝકો ગર સુના દેતા.
તો બેશક મય સરેદરબાર ખુન ઇસ્કા બહા દેતા.

વ.જીરોંકા યહી શેવા હૈ હાં અચ્છા કીયા તુને,
ન હોતા ય્હે તો અય નાદાં અભી તુઝકો સ.જા દેતા.
ઇધર આતે ય્હે દસ્તમ છોડ દે તુ નામ શીરીંકા.
ય્હે ખાતિર-ઇસકી હય વર્ના મંય સર તેરા ઉડા દેતા.

ફરહાદ— ગાના.

મંય .જર લેને નહીં આયાજી મંય .જર લેને આયા.
.જરકો અપને આગ લગાદો મુજકો કયું દિખલાયાજી—
મુજકો તો મતલબ શીરીંસે હય યહી મેરી મન ભાયાજી—

શાહપુર— અબીયાત.

શાહકી .ગમસે તબીઅત ગર બહોત ઘબરાઇ હય,
ઇસકીભી તદબીર મેરે જહનમેં એક આઇ હય.
ગર મેરી તદબીરપર .હ.જરત .અમલ ફરમા એગેં,
રન્જો ગમ દિલકે અભી તો દુર સબ હો જાએગે.

ખુશરૂ— હા બયાંયર જલ્દ તુ મુઝસે વોહ કયા તદબીર હય,
મેરે દિલકા .હાલતો ઇસ રન્જસે તંગીર હય,

શાહપુર—બેસુ તુ હય જો પહાડ અય બાદશાહે નામદાર,
શસ્તા કાફર હય જીસકે સબબસે બેશુમાર,
તોડ મેકા .હુકમ દે ઇસકો અભી આપ આં જનાબ,
જોશે વહશતસે ય્હે મન્જુર ઇસકો કર લેગા શિતાબ,
શર્ત કીજે ઉસકો તોડેગા તો શીરીં પાયગા,

સમ— કોહ તો તોડેગા કયા સર ફોડકર મર જાયગા:

ખુશરૂ—તેથી કયા બાત કયા તદબીર કો હય.
હમારે દિલમેં ભી કયા જચ ગઇ હય
અભી હો જાયગા ય્હે ઇસપે રાજી,
કે વ.હશત દિલકી બે.હદ બઢ ગઇ હય,
અભી કહેતા હુ મય ફરહાદ સે ય્હે.
કે તોડ ઉસકો જો સચ્ચા મુદ્દઇ હય.
સુના કુછ તુને અય ફરહાદે નાદા.
બયાં શાહપુરને જો શર્ત કી હય.
અગર તુ તોડ ડાલે બેસુ તુંકો.
તો એતકરાર શીરીં ભી તેરી હય.

ફરહાદ— ગાના.

રબ ચાહે તો બેડા પાર હય દમમેં-કોઇ દમમેં
મેરી ઇજ્જત તેરે હાથ હય અબ અય મૌલા,
કયા ખૌફ અગર તુ સાથ હય અબ અય મૌલા.
યહી ફિક્ર મુઝે દિનરાત હય અબ અય મૌલા.
કોહ ગિરાઉં, જાન લડાઉં, કામ બનાઉં
શીરીં પાઉં, દમમેં કોઇ દમમેં.

(જાના ફરહાદકા.)

અહલે દરબાર. ગાના.

કયા બાત હય શાહે દૌરાં, ઇન્સાફ યહીંથી ખ્વાહાં.
સરપર, બહેતર, બરતર, મહેતર, ખુશતર,-અફસર.
દિલપર, જીફર, તુમપર, ગૌહર, અખતર સદકે ઔર જાન
કયા બાત હય અયસી, ઇજ્જત, અયસી દૌલત.
અયસી સરપત, અયસી હસમત, અયસી હુરમત.
ઔર યહે ગુરબત જાન જાન કયા બાત હય શહે દૌરાં.

બાબ દુસરાં પરદા પાંચવાં.

દીવાનખાના.

(શીરીં બયઠે દિખાઇદેના સહેલીયોકા ગાના.)

સહેલીયા. ગાના.

સુનો સુનેઃ. પ્યારી જરા સુલતાનને ફરમાન સુનાયે
તુમ્હે પાએ સગ લેનએ કોહ ફરહાદ અગરચે ગિરાએ
વોહ પહાડી હય સબસે જો ભારી હય
તોડ ડાલી અગર ઉસને સારી શીરીં પ્યારી શીરીં પ્યારી
તુમકો સુલતાનસે બખશીશમેં પાએ—

શીરીં. ગાના.

હાય પ્યારે તેરીરે બાત મયને કુછ ન માની
બાત માની ન કુછ કદ્રહી ઇશ્કકી તેરી જાની.
જુર્મ મુઝસે હુવા તુમકો સદમાદિયા
હાય યહે કયા કીયા બખ્શો મેરી ખતા મેરે દિલબર.

અશઆર.

નજર ઇસલતફ્કો તુ કર જરા, તુઝે કુછ ખબરભી હય બેવફા.
યહાં દરિયા ખુનકા બહે ગયા, તેરે ગમમેં દીદએ જાર હય,

યહે થીરીં તુઝે હાય કયા હોગયા.
લિહાજ આજ તેરા કહાં ખોગયા.
ગ.જ.બ હય કનીજોં હીકે સામને
લગી હાય રોરોકે દિલ થામને
મુનાસિબ હયં પહેલે ઇન્હેં ટાલદું.
અકેલી મંય ફિર દિલસે બાતેં કરૂં.
અમોલા યહે કયા કહર તુને કીયા.
કે મયનાકો પાની ન અબતક દિયા.
અરોકતકી બાગમેં જલ્દ જા.
જરા ફુલ ચમ્પેકે તુ ત્રોડ લા.
તુ નરગિસ કીસે ઘુરતી હય ખડી,
બનાલા તુ ફુલોકી કોઇ છડી,
જબાંસે ન કુછ અપને સોસન નિકાલ.
જરા જાકે નરગીસકો તો દેખ ભાલ.
હય ચમ્પા યહે કયુ જર્દ રંગત તેરી.
હવા જાકે ખા બાગકી તુ જરી,
તુઝે કયુ હય સુંબુલ ભલા પયચો તાબ,
છિડક જાકે ગુલશનમે પાની શિતાબ.
મેરે ગમમે ફરહાક જબ દુ.ખ ઉઠાએ.
તો ઘરમેં, મુઝે કિસ્તર હયયન આએ.
મુનાસિબ હય અબ મંય ભી જોગન બનું,
ખબર જોકે કુછ અપને જોગીકી લુ.

ગાના

અપને જાતીકો હમ ફુસલાએ લાયંગે
રૂઠકે હમસે જહાં ગએહો.
વહાં આકે ન હમ મનવાએ લાએગે
તુતો ખુરેજીમેં મશહુર હય કામિલ કાતિલ.
નર્મ કયુ હો ગયા ઇસ વકત તેરા દિલ કાતિલ.
અબ કરીબ આગઇ હક મેરી ભી મન્ઝીલ કાતિલ

છોડે જાતા હય મુઝે કિસલીએ બિસમિલ કાતિલ
એક ઇશારેમે તો હલ હય મેરી મુશ્કીલ કાતિલ
તુમ કો પ્યારે છબીલે રસીલે બુલવાય લાંયગે.—
(જાના શીરીંકા.)

બાબ દુસરા પરદા છઠ્ઠા.

મકાને કાફુર,
(કોયલકા કાફુરકો મારતે હુવે લાના.)
અબીયાત.

કોયલ— અરે રાતકો તુ કહા થા ગયા
કાફુર— પરાઠાતો ખાનેકો અચ્છા મિલા
કોયલ— તમાચેકો સમઝા પરાઠા મુવા
કાફુર— ચ્હે લડ્ડુસે મુંહ ખુબ મીઠા હુવા.
કોયલ— ચ્હે ઘુસા કે લડુ હય અય બેહયા,
કાફુર— ચ્હે પાપડભી ઇસદમ મજા દે ગયા.
કોયલ— નીગોદડા મેરી કુછભી સુનતા નહી
કાફુર— અરી મુફતમે સરકો ધુનતા નહી.
કોયલ— હય શાયદ ઇસે દિલ લગી ઓરસે,
કાફુર— જરા દેખ ચેહેરા મેરા ગોરસે,
કોયલ— મુફત ગારત જવાની મેરી,
કાફુર— અરે વાહરે મેરી કવ્વા પરી.
કોયલ— ચલો અબ લગાવો ન તુમ મુજકો હાથ
કાફુર— ન કરના કભી મુઝસે અબ તુભી બાત.
કોયલ— જો સૌ તનકો દેખુ તો બોટી ઉડાઉ
કાફુર— તો ફિર મંયભી કચ્ચા તુઝે ચાબ જાઉં.
કોયલ— વોહ કયા મુઝસેભી હય જીયાદા હસીં.
કાફુર— પરી ભી સીવા કોઇ તુમસે નહીં.
કોયલ— નહીં એસી રગત ભી કાલી મેરી,
કાફુર— અરે વાહરે ભોલી ભાલી મેરી,
કોયલ— ચલો અબ જીયાદા ન હમકો સતાવ.
કાફુર— બસ અબ ગુસ્સા છોડો ઇધર પ્યારી આવ.

ગાના

ગુસ્સા છોડો મત દિલ તોડો દિલબર પ્યારી ખાના ખિલાવ.
હલવા સલીદા કલીયા, સાલન આલુ ઘેમાં ઔર પુલાવ.
જરદા ફિરની ઔર મુંતનજન ય.ખની બિરયાની મંગવાવ,
કુલચા આબી નાન પરાઠા કુશકે આકર ખાની પુલાવ.
રોસ કોફતા ગુરદા કલેજી ભેજા કોરમા બી ખિલવાવ
ઓઝડી બચ્ચોની કબાબ સમોસે પાયા સીરી બી દિલવાવ.
લડુ પેડા બરફી જલેબી ગગન ગાંઠીયા બી મંગવાવ.
દુધ દહી રબડી મલાઈ પુરી કચોરી બી ખિલવાવ

કોયલ — નજમ

પેટ હય યા પખાલ હય તેરા.
ખાયગા કયા પચાયગા તો કયા
એક અકેલેકો ઇસ કદર અલસેટ.
ઉઇ અલ્લાહ ય્હે પહાડ હય યા પેટ.

કાફુર— મંય અકેલા ય્હે સબ ન ખાઉંગા.
સારે મહેમાનોં કો ખિલાઉંગા,
દેખ તો કિતને જમ્અ હંય મહેમાન.
હય ઇન્હીકે લીએતો ય્હે સામાન.

કોયલ— તેરે મહેમાન અભી બુલાએ હય.
ય્હે હમે દેખને સબ આએ હય.
મય તો ઇસ શર્તસે રહુંગી સાથ.
કાલકર માર મેરે હાથ પે હાથ.

કાફુર— લાત.

કોયલ—હય ય્હે કયા બાત.

કાફુર—નહીં હાથ.
હાં બયાંકર સુનું વોહ શર્ત તેરી.
આહિયે કયા હય કયા તેરી મરજી.

કોયલ—શર્ત ય્હે હયકે સબકો ઘરસે ન જાવ.
દિલ કિસી ઔરસે ન અપના લગાવ.

કાફુર—રાતકોબી કહીં ન જાઉંગા.
દિનહીકો મંય મજે ઉડાઉંગા.

કોયલ—હંય ચ્હે કયા.
કાફુર—નહીં સબકો કહીં ન જાઉંગા.
કોયલ—દુસરા મુઝસે ચ્હે કરો પેકંરાર.
આખેં ફુટે જો દેખો ઔરકો યાર.
કાફુર—તુઝકો દેખુ તો ફુટે આંખે આપ.
કોયલ—ઉઇ અલ્લાહે મેરે હાય ગજબ.
મુઝકોભી દેખનેસે હય ઇન્કાર.
કાફુર—નહીં ભુલા. મંય આય મેરી દિલદાર.
બન્દા ગર ઔરપર ઉઠાએ આખ.
સામને વાલી ફુટ જાએ આખ.
કોઇ ઝઘડા ન અબ ઉઠાઉંગા.
લોય હાંભી ન અબસે આઉંગા.
મુંહ છિપાલો તુમ અપના પ્યારી હાય,
કહીં અયસા ન હો નજર લગ જાય,
હો ગયા સારા ઝઘડા કિસ્સા તમામ.
લો ચલો ભાઇ અબ સલામ સલામ.

કાફુર—
કોયલ } ગાના
દુર હુવા દુર હુવા દુર હુવાજી,
ચલો ઘરમેં ચલો રંજ દુર હુવા......દુર
સબકો સલામ ઔર બન્દગી કરે લો.
હુવા જી......દુર
નાચેં ગાએં અયશ મનાએ.
ઝઘડા સબ કાફુર હુવા જી......દુર
(જાના દોનોકા.)

બાબ દુસરા પરદા સાતવાં.

કોહે બેસુતુન.

(ફરહાદકા પહાડ તોડ તે દિખાઇ દેના)

ફેરહાદ—શીરીં શીરીં હાએ.

ગાના.

નસરમેં હોશ બાકી હય ન તનમે જાન બાકી હય.
મગર હાં દિલમેં તેરે વસ્લકા અરમાન બાકી હય,

મદદ અય જોરી વહશત અશ્કિ કામેં બાત રહે જાયે,
ગરેબાં ફટ ગયા-તો ક્યા અભી દામાન બાકી હય,
ખુદાકે વાસ્તે અય ચારાગર લેબી ખબર જલ્દી,
તેરે બીમારે ઉલ્ફતમેં અભી કુછજાન બાકી હય. (આના શીરીંકા)

શીરીં-(ખુદસે) મસનવી.

હંય યહે સહરામેં કોન રોતા હય,
કોન યહે અપની જાન ખોતા હય.
ઇસ સદા મેં હય ઇશ્કકે અન્દાજ,
હય કિસી દિલ જલેકી યહે આવાજ,
દેખના આહમેં હય ક્યા તાસીરે.
હાલે દિલ જીસ્સે હોગયા તગંઇર.
નાલા અપના સુના દિયા કિસને.
દિલકો મેરે હિલાદિયા કિસને.

ઇસ્કી તાસીરસે તો યહે હય ગુમા.
કોઇ ઉલ્ફતકા મારા હય નાલાં,
કહીં ફરહાદ અસ્કબાર ન હો.
મેરા દિલદાર દિલફિગાર ન હો.
અય લો યહે તો વહી પરીશા હય.
હાય મેરે હી ગમમેં નાલાં હય.
મય ન કહેતેથી સુનકર ઇસકી આહ.
કે વહી હોગા યહે બહાલે તબાહ.
દામે ઉલ્ફતકા ગર ન હોતા અસીર,
આહમેં-બી ન હોતી યહે તાસીર.
ખંચર સુરત બદલકર જાતી હું.
ઇસ્કી ભી ઉલ્ફત આજમાતી હું.

(નિકાબ મુંહપર ડાલકે સામને જાના)

(ફરહાદસે) ક્યું જી તુમ કોન હો કહાં હય મુકામ.
ક્યું પરી શાહો કરતે હો ક્યા કામ.

ફરહાદ— મુઝસે પુછો ન મેરે દિલકા હાલ.
તુમ ભી હો જાવગે અસીરે મલાલ
મુઝસે તો હાય બિગડી હય તકદીર.
કહીં તુમપર પડે ન કુછ તાસીર.

અપની તકદીરસે મંય ડરતા હું.
ખયરત અમીસે હુકમ કરતા હું.

મુખમ્મસ.

બેકસ હુ બેવતન હું બેનામો બેનશાં હું.
બેચારા દિલ શકિસ્તા આવારા ખાન્દાં હું.
બરગશ્તા બખ્ત બેખુદ બેતાબ, ખસ્તા જાન હું.
જાહિરમેં ગરચે બેઠા લોગોંકે દરમિયાં હુ.
પર યેહે ખબર નહી હય મય નહી હુ કહાં હુ.

શીરી— અશઆર.

ક્યા કીસીકો હાયે દિલ અપના સુનાના મન્અ હય,
કયા કહીં અપની મુસીબત લબપે લાના મન્અ હય.

ફરહાદ—હા મુહબ્બતમે શિકાયત લબપે લાના મન્અ હય
હાયે દિલ જુજ યાર કે સબકો સુનાના મન્અ હય.

શીરી—સખ્ત હયરત હય કે ખાતે હો ન કુછ પીતે હો તુમ.
ઔર ફિર જિન્દા હો આખિર કિસ્તરહ જીતે હો તુમ,

ફરહાદ—લખ્તે દિલ ખાતે હય ઔર ખુને જીગર પીતે હય હમ.
ચોંકે દિદારકી ઉમ્મીદ પર જીતે હય હમ.

શીરી—હા ભલાં શીરીંકોભી પયછાનતે હો આપ કુછ.
કૌન હય યેહે હાલ ઉસ્કા જાન તે હય આપ કુછ.

ફરહાદ—શીરીં ! શીરી. ! !

મુખમ્મસ

અપની રૂઠી હુઇ કિસ્મતકો મનાલુ તો કહું.
તાલએ ખુફતા કો મય અપને જગાલુ તો કહુ.
જોશે વહશતકો જરા સરસે નિકાલું તો કહું.
કિસ્સએ ઇશ્કે સનમ હોશમેં આલુ તો કહું.
થામલું જબ્ત કર જીકો સભાલુ તો કહું.

અબીયાત.

•હાય અબ ઇસ નામહીસે તો હય કુછ તસકી મુઝે.
યા ઇલાહી જલ્દ મિલ જાએ કહીં શીરીં મુઝે.

શીરીં— તુમકો કયા સુઝી હય યેહે શીરીં પે કયું મરતે હો તુમ.
જીન્દગી, અપનીકો યું બરબાદ કયુ કરતે હો તુમ.

ફરહાદ—મેરે ગમસે અપના દિલ નાશાદ ક્યું કરતે હો તુમ.
જાન અપના વકત યું બરબાદ ક્યું કરતે હો તુમ
શીરી— ઝુઠ હ‍અવા ઇશ્કમેં મરનેકા આશીક કરતે હંય.
આજતક હમને ન દેખા લોગ કયસે મરતે હંય,
ફરહાદ—જો કે આશિક હંય, કભી મરનેસેભી વોહ ડરતે હય,
હમ બતા દેંગે તુમ્હે એય દિનકે અયસે મરતે હંય.
શીરીં—ખેર શીરીંભી ભલા પયચાનતી હય આપકો.
આપતો મરતે હય વોહભી જાનતી હય આપકો.
ફરહાદ—કામ ઉસકા દિલ લુભાના હય અદાસે શાનસે.
કયા ગરજ ઉસકો કિસીકી જાન યા પયચાનસે.
શીરી—મુઝકો હયરત હય તુમતો ઉસકો જાનતે.
વોહ ન જાં તો ન જાને તુમતો ઉસકો જાનતે.
ફરહાદ—ચીરકર દેખો અગર દિલ તો મજા હો ઓર કુછ.
કત્લ કર દેના જો શીરીકે સિવા હો ઓર કુછ.
શીરી— હા અગર અયસા હય હય તો દરિતરફ કો આછએ.

(નિકાબ ઉતારડાલના.)

દેખિયે પયચાનીયે યહે કોન હય બતલાઇએ.

ગાના.

સગ રેજોં મે ગુહરથા મુઝે મઅલૂમ ન થા,
દિલમે પત્થરકે શરરથા મુઝે મઅલૂમ ન થા
મય ન સમઝીથી તેરી આહસે હિલ જાયગા દિલ,
ઇસમેં પિનહાએ અસરથા મુઝે મઅલૂમ ન થા.
જાહિરા તેરી મુહબ્બતકા ન થા કુછભી અસર.
તુંમેરે દિલમે મગર થા મુઝે મઅલૂમ ન થા.
ઇશ્ક કે બાગમેં બેતરહ બહાર આઇથી.
તુહી ઉસકે ગુલેતર થા મુઝે મઅલૂમ ન થા.

ફરહાદ— અશઆર.

યહે કોન આયા હય પાસ મેરે ખડા મંય કિસકી જનાબમે હું
તુમ્હીં બતાવો જરા ખુદાસ મંયે જાગતા હું કે ખ્વાબમેં હું
શીરીં—યહે કયા હય કયુ બાત બાતમેં તુમ હવાસસે અપને જા રહેહે
શરાબ કયા પી ગએ હો સાહબ જો ઇસકદર લડખડા રહેહે

ફરહાદ—મયાં કરૂં આપસે વ્હે ક્યા કહું મંય ઇસ કદર ઇન્તેઝારમેં હું.
શરાબે દિદાર યાર પીહય ઉસીકે મયતો ખુમારમેં હું.
તુમ્હેં અયસી અંધેરી રાતમેં યાં કૌન લાયા હય,
બતાવો તો યૂંહીં કિસને કોહકા રસ્તા બતાયા હય.

શીરીં—તુમ્હેં જીસને પહાડોંકા ઉડા દેના સિખાયા હય,
ઉસીને હમકોભી ઇસ કોહકા રસ્તા બતાયા હય.

ફરહાદ—શુક્ર કુછ તેરા જો અય માહે દિલારા હોગયા.
યાબ યક રૌશન મેરી કિસમતકા તારા હોગયા.

શીરીં—અબતો મુશ્કિલ ઠહરના દમભર હમારા હોગયા.
દેખિએ વોહ સુબ્હકા રૌશન સિતારા હોગયા.

ફરહાદ.—સુબ્હકા તો સચ હય હા રૌશન સિતારા હોગયા.
ગુલ ચિરાગે જીન્દગી લેકીન હમારા હોગયા.

શીરીં.—સબ્રસે ભી તો કામ લો ફરહાદ.
દેખો યુ અપની જાન ન દો ફરહાદ,

ફરહાદ—પ્યારી શીરીં યહતો સચ હય લેકિન યહ યાદ રહે.

મુરબ્બા.

હમતો ફુરકતમે તેરી જાસે ગુજર જાએગે,
તુમ ઇધર જાઓગી પ્યારી હમ ઉધર જાએગે.
અબતો ગભરાકે યહ કહેતે હયકે મર જાએગે.
મરકેભી ચયન ન પાયા તો કિધર જાએગે.

શીરીં . **અશઆર**

કલેજા કરલે થોડે દિનકો અય દિલગીર પત્થરકા,
મુઝે ગર ચાહતા હય તુતો સીના ચાર પત્થરકા

ફરહાદ—તેરે, દિલપર અસર ઇસકા નહીં હોતા નહીં હોતા
મેરે નાલોંસે દિલ હિલતા હયઁ ઓ બેપીર પત્થરકા.

શીરીં—અનકરીબ ઇન કોશીશોકા ભી અસર હોનેકો હય,
છોડો છોડો દેખો દેખો અબ સહર હોનેકો હય.
હય જો કિસમતમે તો મતલબ સભી બર આએગે.
જીન્ગી હોગી તો યહ દિન ભી ગુજર જાએગે.
(જાના શીરીંકા.)

ફરહાદ—ક્યા કરૂં દૌડ કર લીપટ જાઉં.
શીરીંકો અપને પાસ લે આઉં.

નહીં ! નહીં. !—ઇશ્તરહસે મિલ જાનાતો કુછ દુર નહીં હય.
પર કૌલસે ફિરના મુઝે મન્જુર નહીં હય.
હાય શીરીં ! શીરીં. ?
રૂહ કાલિબસે નિકલી આતી હય,
તુમ નહી આતીં જાન જાતી હય.
(બેહોશ હોકર જમીનપર ગિરના ફરહાદકા.)
ડ્રેબલા

બાબ દુસરા ખતમ.

બાબ તીસરા પરદા પહલા.

દરબાર.

(ખુશરૂકા બયઠે દિખાઇ દેના રામિશગરોંકા નાચના.)

રામીશગર— ગાના.

નટવર ગિરધારી કાહે ચોલી મોરી ફારી,
આવત જાવત ટોકત સબકો કૃષ્ન મોરારી.
કાહુકે ગાગર ઘડકાવત કાહુકો મારત પીચકારી.
કાહુકે ચુરીયાં કરકાવત કાહુકે તુમ ફાડત સારી
છીન લેહેં મિલકર સબ સખીયાં,
મોરલી મુકટ અકદના ભારી. (આના ચોબદારકા.)

ચોબદાર— મસનવી.

ખુદા રખે ઇકબાલ દૌલત મુદામ.
ગુલામીમેં હાજિર રહે એ હતે શામ
યહાં તખ્તપર આપ હય જુલ્વગર,
કીયા કહર ફરહાદને કોહપર.!
પહાડ ઉસને વોહ તોડ ડાલા તમામ.
ગજબ હો ગયા અય શહે નેકનામ.
ફકત બાકી દો હાથ હય રહે ગયા.
યહી ફિક હય મુઝકો સુબ્હો મસા.
અગર કોહ સબ ટુટ જાએગા વાહ.
તો શીરીંકો બે શુબ્હ પાએગા વોહ.
(જાના સબકા.)

ખુશરૂ— ખત્મ દરબાર હો ગયા જાવો
જરા શાહપુર તુમ ઇધર આવો

શાહપુર— ખુદા રખે સરકારકો શાદ કામ
અભી મર ગયા કુછ નહીં રહે ગુલામ.
ન ઘભરાઇએ અય શેહે નેકનામ
લડા દેગા જાન ઇસમેં અપની ગુલામ.
અગર યે રહે ઝગડા બહોત બઢ ગયા.
મગર આપ કીજે ન કુછ વસવસા.
યહાં એક દલ્લા લાહય શામા નામ,
ફરેબો દગા હય બસ ઉસપર તમામ.
ઉસે દેકે લાલચ કુછ નેક ખુ,
બનાઉગા સબ કામ બે ગુફતગુ.
જો લાલચ જરાસાભી વો પાયગી.
તો ફિર કોઈ કામ આપના ફયલાયગી.

ખુશરૂ— હોતા અરીફ કયા મુઝસે તેરી બયાં
કરેગા તુહી કામ રહે બેગુમાં
તુહી જાકે ઇરાંસ લાયા ઉસે,
તુહી અબ છુડા કયેદ ગમસે મુઝે.
બહોત ઠીક લે જીસકદર ચાહે જર,
બના જાકે કામ અબતો અય ખુશસિયર.

(જાના શાહપુરકા)

હય શાહપુર મેરા બડા ખયર ખ્વાહ.
નિકલેગા કોઇમી રહે અચ્છી રાહ.

(જાના શાહકા)

બાબ તીસરા પરદા દુસરા.

મકાને શામા કુટની.

શામા— મસનવી,

પેટુ મટકાતી ફિરતી હય મુરદાર
ઘરકા શારા પડા હય કારોબાર.
ન ચીરાગ અમતક જલાયા હય.

ન બીછોના કહીં બિછાયા હય,
અભી શોકીન સબ જો આએંગે.
તેરે સરપર બિઠાએ જાએંગે
કરભી સ માં દુરસ્ત બયઠ કકા.
ફુડ કર આંખે દેખતી હય કયા.

હીરા— બીબી મંયતો કહીં નહીં જાતી.
આપ કયા મુઝસે હંય યહે ફરમાતીં.

શામા— નહીં મેરા હય દુર દુર ધિયાન.
તુમ અભી હો બુવા જુવાન.
જીસ તરફસે નિકલતી હોગી તુમ.
હોશ હો જાતે હોંગે સબકે ગુમ.
ડર હય આએન આફતે ગયબી,
મરદ વે હોતે હંય સુવે અયબી.
ફિરતે રહેતે હંય ગલીયોમે બેબાક,
સુવે હરદમ લગાએ રહેતે હંય તાક
ખયર બયઠ કકા તુમ જમાઓ રંગ
ફિર મંય સમઝાઉં તુમકો સારે ઢગ.
મંય ભી એક દિન મટકકે ચલતીથી
દિલકો તલવોમે સબકે મલતીથી,
હુઇ બરબાદ જીન્દગાની હાય
હાયરે મેરી નવજવાની હાય.
(હાં જરા ઇસ તરફ હટાકે બિછાવ.)
જાકે ફાનુસતો જરી લે આવ
હાં બસ અબ જલ્દ દેર કુછ ન લગાવ.

ચમેલી—બીબી સબ ઠીક હય ઇધર આજાવ.

હીરા-- બીબી મજલીસકે ઢગ તો બતલાવ

શામા- દેખો મસદમજી કોઇ રંગીલા આય.
ઉસ્સે ઉમ્મીદ જરકી પાઇ જાય.
ઉસકો કુછ મુસકુરાકે કરના સેલામ,
લેના ફિર ઇસ્તરહસે દિલકો થામ.
જબ વોહ પુછે કે કયા હુવા દિલબર.

કહેના ફિર જુઠ મુઠ કુછ રોકર.
હિજમેં હમતો જાનસેરે જાએં,
આપ સુરત તલક ન દિખલાએ.
હાં ભલા ફીસ્તરહ કહોગે બતા.

હીરા— હિજમેં હમ તો જાનસે જાએ.
અરે અયસે નહીં ઇધર દેખો,
હિજમેંહમતો જાનસે જાએં."
આપ સૂરત તલક ન દિખલાએં.

શામા— વાહ વાહ વાહ વાહ કયા કહેના.
અબ બતાસોકે ઘર તલક જાવો.
એક જરા નાજનીકો લે આઓ,
દેખું સુધરી વોહ કુછ અભીકે નહીં,
કુછ મેરે કામકી હુઇકે નહીં,
કા હસીં ઉસ્ને શકલ પાઇ હય,
હુસ્નભી શાને કીબ્રી યાઇ હય.
રહે મુઝકો મીલે કિસી સૂરત,
ખીંચલું બમ્બઇકી કુલ દોલત.

નાજનીન—(શામાજી બન્દગી અર્જ હય)

શામા— આવ કુરબાન તુમપે જા હય મેરી.
હય તબીઅત તો નાજનીં અચ્છી.

નાજનીં—મહેરબાની હય આપકી હર તરહ.
હાં મય અચ્છી હુ શામાજી હરતરહ
મુઝકો કયું આજ યાર ફરમાયા

શામા— (અય નાંજનીં) તુમને ગાના ન અપના સુનવાયા.

નાજનીં—આપકા હુકમ લાતી હું મય બજા.
વર્ના મંય કયા હુમેરા ગાના કયા.

ગાના.

મોરા મસ્તા કહરવા જાલ બુનેરી.
જાલબુને જાલબુને જાલબુનેરી.—મોર.

રાતકો મારે મછલી ઔર દિનકો ખુને જાલ.
અયસા ફંદા ડાલ દીયા મય હો ગઇ બેહાલ—
નેહ બનાઇ બન્સી ઔર પ્રેમકી બાંધી ડોર
મનકી મછલી ફાંસલીયોરે તુ પુરો ચિતચોર—
શામા—વાહરે મેરે નાજનીં વાહ કયા બાત.
નાજનીં—બન્દીબી કર રહી હય તસલીમાત.
શામા—અયુ જીતી રહો ઠંડી રહો.
(આના જનાનાકા.)
જનાના—જીતી રહો બન્દગી ઠંડી રહો બન્દગી બન્દગીજી
બન્દગી શામ બેગમ બન્દગી.
અલાયારખાં—(અન્દરસે) શામાજી અજી શામાજી.
જનાના—કૌન હય ? (આના અલાયારખાનકા.)
ગાના.
અલાયારખાં—કે હમહય અલાયાર બિને લા મારખાં
લાખ મારખાં બીને કરોડ મારખાં
જનાના—ઉઇ અલ્લાહ ન બીસ મારખાં ન તીસ મારખ એકદમસે
લાખ મારખા
અલાયાર—હમ હંય અલ્લાહ યાર બીને લાખ મારખાં
લાખ મારખાં બીને કરોડ મારખાં
જનાના—આવો આવો લાખ મારખાં મીયાં આવ
બીબી શામા બેગમ ઇન્કો ફર્શ પર બિઠલાવ.
કૌન ખડા હય દેવડી પર યહે આનકર યહાં
મારવાડી—શેઠ ચન્દજી બીને અલ શેઠ ચન્દજી,
જનાના—આવો આવો શેઠ બડે પેટ વાલે આવ
બીબી શામા બેગમ ઇન્કો પારસલ કરવાવ.
યહે બરાતકી બરત યહા આઇ હય કહાં
સબ—ગાના સુનને આએ હંય હમ લોગ સબ યહાં,
ચંપીવાલા— ગાના.
આવો મીયા બાકે મય ચમ્પી બનાઉ.
ચમ્પી બનાઉં મય પાઉં દબાઉં—
ગરમા ગરમ ચમ્પી યહે નરમા નરમ ચમ્પી

બકરા હજમ ચમ્પી વ્હે મુરગી ભસમ ચમ્પી—
જયશાં છેલા મંય બનાકુ વચમી ચમ્પી બનાઉં.
શેઠ ગડ બડ ગર કુછ કરે ગરદનએં ઉન્કી દબાઉં.
ગલા મરોડ ચમ્પી વ્હે ખોપરી ફોડ ચમ્પી.
પસલી તોડ ચમ્પી વ્હે ખુ નિચોડ ચમ્પી.

મારવાડી— શએ.ર
ઇડે આવ ઓ ચમ્પી વાવે જવાં
કરો મોકી ચમ્પી જરા મહેરબાં

ચમ્પાવાલા—અરે બાપરે કયા ડબલ્યુ એક આદમી હય, વ્હે પેટ હય યા પાપકા ઘડા માકી ચમ્પી કરૂં શેઠજી કયા વ્હે તુમ્હારી માં હય.

મારવાડી—અરે રાડકા મા તાહરી કિસ્કો બતાવના હય વ્હે તો કુટની હય તુ મોકી ચમ્પી બના.

ચમ્પીવાલા—હાંહા માકી ચમ્પી તો મંય ભી કહેતા હું.

મારવાડી—માંકી નહીં મોકી મોકી.

ચમ્પીવાલા—હા અબ ખયાલકે બીચમે સમાયા શેઠજી કહેતે હય કે મુંહકી ચમ્પી બનાવ યા અને ચમ્પી બનાનેમેં બાત ન કરો.

મારવાડી—અરે તારો નખોદ જાય મોકી એટલે મારી ચમ્પી બનાવ (આના શરાબીકા.)

અબીયાત.

શરાબી— લુત્ફ જબ હોકે ઇધર હાથમે બોતલ આએ.
ઇસ્તરફ ઝુમકે ગુલજારપે બાદલ આએ.
તુન્દીએ મય ફલકે પીરકે ગોલી મારે.
સાકીયા કાગ ઉડાતી હુઇ બોતલ આએ.

અલાયાર—બસ અબ શામાજી બસ અબ ગડબડ હટાવ, જરા હીરાજીકા તો ગાના સુનાવ.

શરાબી— અજી હીરાજી કયા તુમ્હીં કુછ સુનાવ.

એક— જરા મુઠે નખરે તો અપને દિખાવ.

શામા— મીયા મયભી હાજીર હુ લેકિન જરા.
સુનો હિરાજીકા તો ગાના ભલા.

મારવાડી—હો હો હીરાજી ક્યા તુમ્હીં કુછ સુનાવ.
શરાબી— અબે ચુપ રહે કુછ કુછ કયા બકતા હય.
મારવાડી—અરે મારા બાપ રહે મીયાં બાઇ તો ખાય જાવતા હ
શામા— બેટા હીરા જરા ઇસ્સારેસે આવ ઔર કેઇ અચ્છી ચી
જરા નાજ નખેરેસે સુનાવ.
શરાબી— હાં જરા નખરેસે.
હીરા— ગાના.
ધીરે પીન્હા મનીહાર ચુરીયાં—ધીરે પીન્હા.
એકતો મેરી નાજુક બૈયાં, દુજે નાબત દહે જાર.
ઉંગલી પકડત પહોચા પકડે, કાહે કરત ગછહાર.
મારવાડી—અરે રાડકો કોઇ કરે હય.
શરાબી— ચુપ
મારવાડી—અરે મારા બાપ શતર વખત ચુપ.
શરાબી— હાં હીરાજી ચલને દો.
હીરા— અયસી ચુરીયાં મુઝે પીન્હાદે પીયા કરે મોહે પ્યાર—
શરાબી— પ્યાર પ્યાર અય હીરા કહાં ગઇ બતલા.
જનાના— મીયા મય કુરબાન હીરા તો આપસે ડર કર ભાગ ગઇ
શરાબી— અચ્છી ફીર તુહી કુછ ચીજ સુના.
જનાના— ગાના.
ચાલો દેખે સખી કે હું ઔર મુરલીયા બાજી
બાજીરે.......... મુરલીયા બાજી
સત ભંગ ભયા ચીત ચોર મુરલીયા બાજી
ફિર આયો વહી ચીત ચોર મુરલીયા બાજી
શરાબી—અબ અયસે નહીં અયસ ગા.
સુનો ચોહજી સીપૈયાસે ઔર અંખરીયા લાગી.
લાગીરે..........અંખરીયા લાગી.
મારવાડી—અરે બાપરે મારી નાખ્યા.
ચમ્પીવાલા—અજી શેઠ દામ ચમ્પી કે લાવ.
મારવાડી—એકતો મારા પગ ભાંજ્યાંને વળી દોઢીયા માગે છે.
ચમ્પીવાલા—અજી સોચતે કયાહો પયસે દિલાવ.
મારવાડી—મને સંભળાતું નથી કે કોઇ કહો છો.
ચમ્પીવાલા—મુઝે દામ ચમ્પીકે દિલવાઇએ. (હીરાજીકા આના.)

શ.એર.

હારાજી— અજી શામાજી શહાકે દરબારકા,
કોઇ આદમી હય ઇધર આરહા.

શામા—અરે શાહી દરબારકા આદમી હય કયા—
(સબકા ભાગ જાના આના શાહપુરકા.)

અબીયાત

મીયા કોન હય આપ કયા નામ હય,
ભલા ખાસ મુઝસે કોઇ કામ હય.

શાહપુર—મુઝે જાનતા ખાસ ઓર આમ હય,
મેરે નામસે તુમકો કયા કામ હય.

શામા—તુમ્હે સારી દુનિયા હય પયચાનતી
મુઝે કયા હય મંયતો નહી જાનતી

શાપુર-હાંબ.ડીબી-તુમ્હેં નામહીસે જો હય મેરે કામ
તો સુનલો કે શાહપુર હય મેરા નામ.

શામા—અરે હાય અલ્લાહ ગજબ હો ગયા.
વજીરે શહનશાહ હય ય્હે ખડા
મય સમઝી હય મેરા કોઇ કદ્રદાં
અરે હાય અબતો ચલી મેરી જાં.
બડા મુઝસે ઇસદમ હુવા હય કુસુર.
ખતા બખ્શ દી જાએ મેરી હુજુર.
બહોત આપકો મંયને તકલીફ દી
બહોત દેર હજરતકો આએ હુઈ.
સુનુ તો મય કયા કાર સરકાર હય
દિલો જાસે ય્હે બન્દી તૈયાર હય

શાહપુર—અરે જાગ ઉઠે આજ તો તેરે બખ્ત,
શહનશાહકો એક જુરૂરત હય સખ્ત.
ય્હે ફરહાદ જો તોડતા હય પહાડ

શામા—વોહ દિવાના કયુ ફોડતા હય પહાડ

શાહપુર—તુ ઇસ ફિકમેં અપને સરકો નધુનં,
તુઝે ઇસસે કયા હય તુ વોહ કામ સુન.

શામા—ઇરશાદ ઇરશાદ.—

શાહપુર—હય વ્હે કામ અય શામખે ખુશલકા
કિસી તરફ ફરહદકા ખું બહા.
હુવા કામ ફરહાદકા ગર તમામ.
તો ઇનઆમ દેગા શહે નેક નામ.
યહી ફિક્ર હય શહકો સુન્હો મસા.
કે હો ખુ કિસી તરહ ફરહાદ કા
જો હો ઇસ્પે રાઝી તો અય કામગાર
મીલે શાહસે અશરફી દશ હજાર.
શામા—તો બહેતર હય અબ કોહપર જાઉં મય.
ડોબ મકકા દામ ફયલાઉં મંય.
(જાના દોનોંકા)

બાબ તીસરા પરદા તીસરા.

કાહે બેસુતુન.

(ફરહાદકા શીરીકી યાદમેં ગાતે દિખાઇ દેના.)

ફરહાદ—
ગાના.
મોરી પ્યારી ઠુમક ઠુમક ચાલ શીરી આવે, મન લોભાવે
ચલત ચલત ફિરત ફિરત મનકો મોરે લુભાવે મોરી
માગ સવારે સીસ ગુથાએ નયકન બાન ચલાવે
મોહની સુરત સોહની સુરત દેખ લલચાવે.—મોરી.
મસનવી.
મંય કુરબાન તુઝપર મેરે કિરદિગાર
તેરે લુત્ફસે હોગયા બેડા પાર.
લગાઉં મય અબ ચલકે ઔર એક સુરંગ.
ન શીરીંકે મિલનેમે હોતા દિરંગ.
(આના શામ્માકા.)
શામ્મા—હે મૌકા હય અબ મેરી તદબીરકા.
બીછાઉં મય દામ અપની તજવીરકા.
મંયતો એ મારે મરગઇ હય, હય.
મેરી શીરીં કિધર ગઇ હય હય.

ફરહાદ—હંય વ્હે કિસ્કી સદા હય.—
શામા—જબ કે શીરીંકો ન પાઉં મય,
કયસે રોરોકે મર ન જાઉં મય.
ફરહાદ-ખયર તો હય શીરીંપર કયા મ. આમિલા ગુ.જરા હય,—
શામા—હાય શીરીં મેરી પ્યારી હાએ—
છોડકર મુઝકો સિધારી હાએ—
ફરહાદ—હય શીરીં સિધારી વ્હે કયા.—
શામા— ફીરસે પુછુ કિધર ગઇ શીરીં.
હાય મંય કયુ ન મર ગઇ શીરીં,
ફરહાદ—મુઝકો તો એર પડ ગઇ ફિક્ર,
કૌન શીરીં વ્હે કીસકા કરતી હો જીક્ર.
શામા— તુમકો કયા ભાઇ અપના રસ્તા લો.
મુઝ નગીઓ જલીકો મત છેડો.
હાય ફરહાદને તેરે ગમમે,
કયા મુસીબત ઉઠાઇ આલમમે.
જબ સુનેગા વોહ મુઝસે તેરા હાલ,
જીના હો જાયગા ઉસેતો વબાલ,
ફરહાદ— કુછ કહોતો વ્હે માજરા કયા હય,
મયભી કુછ સુનુ હુવા કયા હય
શામા— મુઝકો ડર હયકે મર ન જાએ વોહ,
જાસે અપની ગુજર ન જાએ વોહ.
ફરહાદ— અબ ન તડપાવ જી ખુદાકે લીએ.
કુછ બતાવો જરી ખુદાકે લીએ.
શામા— કયા કહુ ચર્ખકી સતાઇ હું,
પ્યારી શીરીંકી હાય દાઇ હુ;
એક દિલદાદા ઉસ્કા થા ફરહાદ,
રાત દિન કરતીથી ઉસીકો યાદ.
ઉસ્કે મીલનેમે જબ હુઇ તાખીર,
મુઝસે મેરી બિગડ ગઇ તકદીર,
કહેકે આખીરકો મુહસે યા ફરહાદ,
ચલ બસી વોહ સુએ અદમ આબાદ.
મુઝકો એ વાલી કર ગઇ શીરીં.

દીલપે એક દાગધર ગઇ શીરીં.
ફ હોદ—મેરે મઝમેંતો શીરીં જાનસે જાએ.
હાય અબતક ભી મુઝકો મૌત ન આએ
શામા—અબ કહીં છુપકે બયઠ જાઉં મય,
ફિર જો કુછ હો વહાં સુનાઉં મય
ફરહાદ-શીરી શીરી-હાય મુઝસે મુહકો મોડ ગઇ
મુઝતો તનહા આલમમે છોડ ગઇ
ન રહા હસ્તકા સહારા હાય,
તુંમને એમેત મુઝકો મારા હય.
શીરી—મુઝસે કયા હો ગયા થા અયરે કસુર,
કયુ ચલી મુઝકો છોડકર રંજુર.
હાય કર જાવ તુમ તો અપના નામ
ઔર મય રહે જાઉ બસ યુહી નાકામ
હાય શીરીં હાય શીરી હાય શીરી.
અય દરખ્તો મુઝે તુમ્હી બતલાવ,
મેરી શીરીં કહા છુપી હય બતાવ.
એક બેકસકો ગર સતાઓગે,
ઇસસે કયા ફલ દરખ્તો પાઓગે
અક તદબીર ઔર હય બાકી.
પુછલુ તેશેકી જબાનસે ભી.
મેરે તેશે મુઝે તુહી બતલા,
પ્યારી શીરીં કહાં છુપી હય ભલા.
રંજસે રહેભી તો કરા હતા હય,
કાનમે મેરે કહેના ચાહતા હય.
તેશેને કાનમેં યહે મુઝસે કહા.
કે હય નજદીક તેરી માહે લકા
તુઝકો મિલના જો અપને યારસે હય
રાસતા ઉસ્કા મેરી ધારસે હય
સરકો અપને કદમ બનાતા હું
તેશેકી ધારપરસે જાતા હું.
કીસ્સએ ઇસ્ક હોગયા ઇતમામ,
લો ચલે સબકો આખરી હય સલામ.

શએર.

"ગવાહી અય સિતારો હમમે પેશ ખુદા દેના
કે મંયભી મર રહા હું લેકે મુહસે નામ શીરીંકા.
(ધીમી ગતકા બજના. ફરહાદકા તેશા ખાકર મરના)

શએર

શામા—કહે ખબર ઇશ્કી શાહકો પહોચાઉ
કબમે જલ્દ ઇસકો દફન કરાઉ
(જાના શામાકા)

બાબતીસરા પરદા ચોથા

દીવાનખાના.

(શીરીંકા યાદે ફરહાદમેં ગાના ગાતે દિખાઇ દેના.)

શીરીં— **ગાના.**

ચખડાલા પ્રેમ પ્યાલા, સરવે બાલા મોહે દરશન દિખેલા,
ગુએ લાલા ગેસુ વાલા, મતવાલા આલા દરશન દિખલા
મયતો જાઉ જાનસે, પરે શાહયરાં પ્રાનસે
જીન્દગી હય દોભર આમીલો પ્યારસે .
તગ હુ મય પ્યારે જાન એકરારસે.

:મસનવી.

કિતને દિનકા ગુજર ગયા અરસા,
હાલે ફરહાદ કુછ ન મયને સુના.
દેખુ કયા ફિતના ચર્ખે ઉઠાતા હય
આજ દિલ મેરા બયઠા જાતા હય.
હાથ ઔર પાઉ સુન સુનાતે હય,
ખુદ બખુદ આસુ નિકલે આતે હય,
હોગયા મેરે ઇશ્કમે બરબાદ.
યા ઇલાહી બખયરહો ફરહાદ,
હાલ ઉસકાન ગય રહો યારબ.
જાનકી ઉસકે ખયર હો યારબ
ઉસકો અલ્લાહ હર બલાસે બચાય
ઉસકી આઇ હુઇ મુઝે લગ જાય.

અગર પ્યારે ફરહાદ.
અયતો ઇસ્કિ યદમે ભી અય દીલખ્ગ.
ભીબી તુમસે પહાડપર જાકર
તુટ જાએ ન કયસી દિલકી આસ,
તુમ ન આયે અભી હમારે પાસ.

ગાના.

તુમ ન આએ નગરીયા હમારીરે,
રહી સુની સેજરીયા હમારીરે.
આખે દિખાકે તુમને મેરે દિલમેં રાહકી.
સીનેકે પાર હોગઇ બરછી નિગાહકી.
તુમસે લડ ગઇ નજરીયા હમારીરે......તુમ
જચતા નહીં હય હાય તુમ્હારી નિગાહમેં,
આંખોંકો અપની મયને બિછઇ હયરાહમ.
આવો આવો ડગરીયા હમારીરે......તુમ
રખના ન તેગ કાંધેપર અય ફિત્ના ગર કહી
બલ ખાનજાએ મુફતમેં નાજુક કમર કહીં
માનો માનો સવરીયા હમારીરે......તુમ
(આના કનીજકા ઘભરાએ હુવે)

કનીજ— **અમ્નવી.**

હાય સ્હે કયા સિતમ હુવા બીબી,
જાલમોંને કે કયા કીયા બીબી.
કયા બડા કર ગયા જહામે વોહ કામ.
ઇશ્ક દુનિયામે સચ હય ઇસકા નામ
રશ્કે ખુરશીદ આસમાની હાય.
હાય સ્હે તેરી નવ જવાની હાય.

શીરીં—કુછ બતાતો સહી સ્હે કયા હય ગજબ
મેરે ફરહાદકી તો ખબર હય સબ.

કનીજ—કયા કહુ બીબી અબ કહાં ફરહાદ
મર ગયા હાય નવ જવાં ફરહાદ

શીરીં—લો સંભાલો મુઝે મંય જાની હું—
ઠહેર ફરહાદ ઠહેર મેં આતી હું.—

કનીઝ—હાલ કયસા હય આપકા બીબી
ખબર હય કયા રહે હો ગયા બીબી.

શીરી—અબ ઝીયાદા ન રન્જ દો મુઝકો,
કબ્ર પર ઉસ્કે લે ચલો મુજકો
પાસ ઉસ્કે ન જાઉંગી જબતક.
ચયન એકદમ ન પાઉંગી જબતક.
હાય ફરહાદ મેરે પ્યારે હાય
છોડ કર મુઝકો તુમકો સિધ્ધારે હાય.

મુખમ્મસ.

ન સમઝીથી ચમન આબાદ વીરાનાબી હોતા હય.
ન જાના થા કે જલના મિસ્લ પરવાના ભી હોતા હય.
ખબરથી કયા કયામત હાય દિલ આના ભી હોતા હય.
નથા માલૂમ ઉલ્ફતમેં કે ગમ ખાના ભી હોતા હય.
તડપના લોટના. ના કામ મર જાના ભી હોતા હય.

(જાના દોનોંકા)

બાબ તીસરા પરદા પાંચવાં.

કબ્રે ફરહાદ.

શીરીં મએ કનીઝકે આના.

મસનવી.

શીરીં—કિસી સુરત મુઝે ન આયગા સબ્ર
જલ્દ બતલાવ મુઝકો ઉસ્કી કબ્ર

કનીજ—અબ જીયાદા કરો ન દિલ ના શાદ,
દેખલો ઇસમે સોતા હય ફરહાદ.

શીરીં— લો ઉઠો અબમેરે પ્યારે ઉઠો.
મેરે દિલબર મેરે દુલારે ઉઠો.

કનીજ— કીસકો તુમ ઇસ્તરહ ઉઠાતી હો,
બીબી મુરદોકો તુમ જીલાતી હો.

શીરીં— અરે કયા સચહી મરગયા ફરહાદ,
કુછ કહોતો કિધર ગયા ફરહાદ.

હાય ફરહાદ—લો કસમ ખાતી હું મંય અય પ્યારે,
ન ખફા હોગી અબ કભી તુમસે,
તુમને તો અપની નાવ પાર લગાઇ
મેરી કીસ્તી મગર ભવરમેં ડુબાઉ,

અપની કિસ્મત મેં ભી આજ મલી હું.
ઠહેરજા પાસ તેરે આતી હુ.
બસ કિસીસે નહીં મુઝે અબ કામ.
યા ઇલાહી તેરા હય સચ્ચા નામ.
અયે રહીમો કરીમ-અય સુબ્હા
તુહી મુશ્કીલકો મેરી કરે આસા,
કુછ અગર ઇશ્કકા હુસ્નમેં હય અસર,
તો દિખા અપની કુદરત અય દાવર.

ગાયબી— ગાના.

દેખના હય તુઝે ઇશ્કકા ગર અસર,
દે રહી હય જમીં ખુદ જગેહ ગૈરકો,
શીરીં મકબુલ કુલહોગઈ અબદુઆ,
કબ્ર ફરહાદ લે શક હુઇ જલ્દજા.

શીરીં—ફરહાદ પ્યારે હરફાદ-શાએર.
તેરે ગમમે જહાસે જાતીહું,
"દાગે હસરત" મય લેકે આતી હું.

(કબ્રકા શક હોના શીરીંકા અન્દર ચલે જાના
કબ્રકા બન્દ હો જાના ખુશરૂ શાહપુર
ઔર એહલે દરબારકા આના.)

ટેબલો.

ખતમ, તમામ શુદ.

હમારી દુકાને મળતાં પુસ્તકોનું લીષ્ટ

નામ.		કી. રૂ. આ.
કીસ્સા	હાતમતાઇ	૦—૧૨
,,	મલેક મોહમદ	૦—૬
,,	ફશાનેઅજાયબ	૦—૬
,,	શાહેઝ રૌશન ઝોહલ	૦—૨
,,	મીરાં સૈયદઅલી	૦—૨
	તરકીબુસલાત	૦—૩
,,	યસુફેસાની (બડી તખ્તીકી). ...	૦—૮—૦
(ગજલો)	ગુલશને બેનઝીર	૦—૨—૦
,,	બહારે ગુલશન	૦—૨—૦
,,	ગુલાબે ગુલશન	૦—૨—૦
,,	સયરે ચમન	૦—૨—૦
	હદિયતુલ મુસ્લેમીન	૦—૨—૦
	દાસ્તાને અમીર હમઝા	૧—૦—૦

ભાષણ અને ગાયનો સાથે નાટકો.

ઉરદુ ઝબાન અને ગુજરાતી હરફોમાં પુરેપુરી ખુબીઓની સાથે.

જહરીસાંપ	૦—૬—૦
સયદેહવસ.	૦—૬—૦
અસીરેહીર્સ	૦—૬—૦
અમૃત	૦—૫—૦
ખુબસુરત બલા	૦—૬—૦
બજમેફાની	૦—૬—૦
અનજામે સખાવત...	૦—૪—૦
અલીબાબા ઓર ચાલીશ ચોર	૦—૬—૦

સૂચના—પુરેપુરી જબાની અને પુરતા ગાયનો સાથેની ચોપડી ખરીદવા હોય તો ખરીદતી વખતે દરેક, ચોપડી ઉપર મરતબા એમ. એસ. મુન્શી એ નામ જોઇનેજ ખરીદજો ભળતા નામથી ઠગાશો નહિ.

ઉપર લખેલા અને એ શીવાય બીજા સારા અને સસ્તાં પુસ્તકો મળવાનું ઠેકાણું.—

શા. ચુનીલાલ મગનલાલ બૂકસેલર.

ઠે૦ લીમડાચોક—સુરત.